Влада – Радам!

ГОЛОС УКРАЇНИ

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 195 (1195) ♦ Субота, 14 жовтня 1995 року ♦ Ціна договірна

УСІ ДОРОГИ ВЕДУТЬ ТЕПЕР НА АГРОБІРЖУ

Вчора оприлюднено постанову Кабінету міністрів «Про заходи щодо розвитку ринку сільськогосподарської продукції в Україні», яка містить у собі заряд, що його не мало сільське господарство з часів столипінської реформи.

Ідеться про намір держави формувати зернові та інші продовольчі ресурси для своїх потреб шляхом їх закупівлі на спотових і форвардних умовах Української аграрної біржі. Інакше кажучи, ціни на сільгосппродукцію визначатиме відтепер не чиновник, а кон'юнктура попиту і пропозиції. Державні брокери братимуть участь у торгах на паритетних засадах з іншими брокерами. І це аж ніяким чином не означає, що держава втратить важелі ціноутворення. В її розпорядженні залишається інтервенційний продовольчий фонд, створюваний за рахунок бюджетних коштів. Тож держава, залежно від ситуації на ринку сільгосппродукції, одержує можливість формувати ціни відповідно до динаміки світових цін. А з іншого боку, це реальний крок для досягнення давньої мрії селян: працювати в умовах паритету цін з промисловістю. Не менш важливо й те, що створюється не одна, а кілька бірж в найбільших містах держави. Можна сміливо твердити, що цього тижня вийшла доленосна для сільського господарства постанова.

ПРЕЗИДЕНТ — МОЛОДЬ

Прийняти національну програму «Молодь України», розробити державний механізм розвитку молодіжних організацій, ефективніше використовувати бюджетні кошти при здійсненні молодіжних проектів — з такими пропозиціями звернулися до Президента України Леоніда Кучми представники молодіжних організацій країни, які зібралися в Києві. На зустрічі з главою держави вони виступили з ініціативою створення Координаційної ради у справах молоді на чолі з Президентом, до якої увійшли б як керівники громадських молодіжних організацій, так і зацікавлених міністерств і відомств. Відзначалося, що вона сприятиме консолідації молодіжного руху, зміцненню її зв'язків з владними структурами, прискорить реалізацію відповідних програм.

Незнищенна Покрова моя!

«Де ти, моя Покрово, покровителько чудодійна, квітко-жінко, з осені чи з вогню, заведи мене потай у свої золоті володіння і не дай перейняти голос звироднілому воронню», — ці поетичні рядки Мирослава Лазарука сприймаються як щира молитва. Як звертання до нашої заступниці — святої Покрови, яку ще запорозькі козаки вважали своєю покровителькою. Тому і церкву, споруджену на Січі, нарекли іменем Святої Покрови.

Кажуть, що після того, як Січ зруйнували-спалили за наказом ревної душительки всього українського Катерини II, козаки в задунайську еміграцію взяли з собою і образ Пресвятої Покрови.

Українська Повстанська Армія, перші підрозділи якої з'явилися 1942 року в волинських лісах, також узяла собі свято Покрови за день Зброї, ставши під опіку святої Матері Богородиці. І хоч УПА у нерівній боротьбі з могутнім тоталітарним режимом зазнала поразки, своєю мужністю, своїм геройством значно посилила прагнення українського народу до волі, до незалежності.

Після Покрови в українському селі, де завершуються роботи в полі, починаються за давньою традицією сватання та весілля. Чи не тому дівчата на Поділлі цього дня просили-співали: «Свята мати, Покровонько, завинь мою головоньку, чи в шматку, чи в онучу — най ся дівкою не мучу!»

(Закінчення на 2-й стор.).

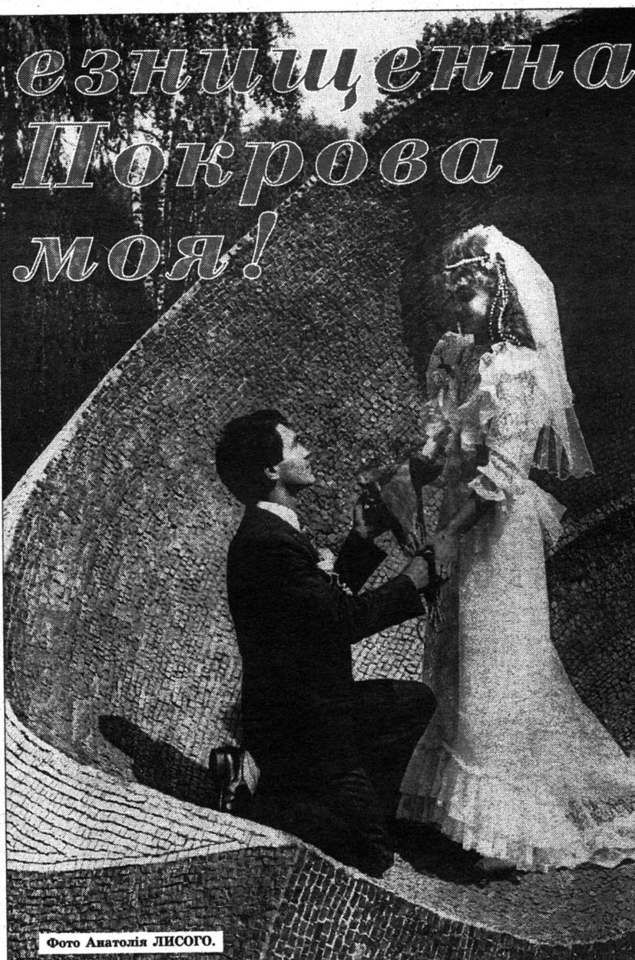

Фото Анатолія ЛИСОГО.

Вільні закликають утриматися

Вільні профспілки України, звертаючись до перших осіб держави, підкреслюють своє занепокоєння щодо соціальної ситуації в країні, намагання деструктивних сил своїми діями ускладнити й без того тяжке становище народу України. Виходячи з листівки профспілки працівників машинобудування і оборонного комплексу України, 19 жовтня ц. р. має відбутися пікетування адміністрації Президента і Кабінету міністрів України, а також, згідно з листівкою «Совета Всеукраинского Союза рабочих» — проведення 25 жовтня дня єдиних дій трудящих. Однак юридичної відповідальності за наслідки цих дій ніхто на себе не бере (це може бути провокацією щодо тих трудящих, які братимуть участь у цих акціях), і тому Вільні профспілки України вважають за недоцільне брати участь у завчасно провокаційних заходах, і закликають усі громадські об'єднання, політичні партії, релігійні конфесії підтримати їх у цьому.

Читайте у суботньому випуску:

У номер

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Угоди між урядом України та урядом Російської Федерації про уникнення подвійного оподаткування доходів і майна та попередження ухилень від сплати податків

Верховна Рада України **постановляє:**

Угоду між урядом України та урядом Російської Федерації про уникнення подвійного оподаткування доходів і майна та попередження ухилень від сплати податків, підписану в м.Києві 8 лютого 1995 року, ратифікувати.

Голова Верховної Ради України О. МОРОЗ.

м.Київ, 6 жовтня 1995 року.

Незнищенна Покрова моя!

(Початок на 1-й стор.).

Сьогодні — свято Покрови Пресвятої Богородиці, або, як ще кажуть, — Покрови, образ і покровительство якої протягом століть підтримували наш народ вірою і надією, не давали йому згинути, розчинитися в чужинецькому напливі на складних перехрестях історії. Очевидно, і завдяки тому ми вистояли, вижили, зосталися на цій святій і грішній землі. А тепер — і поготів!

Справді-бо, з якою надією сказав поет: «Ще не пізно, іще не згоріли багаття — тихо жевріє в них незнищенна Покрова моя».

Помолімося Святій Покрові, думаймо про Україну!

Чутки про смерть дещо перебільшені

НАСТІЛЬКИ, ЩО ПОЗБАВЛЕНІ БУДЬ-ЯКИХ ПІДСТАВ

6 жовтня ц.р. у черговій передачі радіо «Свобода» ми з великим подивом почули повідомлення кореспондента його української служби, з посиланням на анонімні поінформовані джерела, про те, що виконавча влада підготувала проект рішення стосовно подальшої долі Національної Академії наук України. Як твердилося в повідомленні, за цим проектом передбачено передати академічні гуманітарні інститути Міністерству освіти і підпорядкувати їх Київському та Львівському університетам і Києво-Могилянській академії, а природничі інститути — галузевим міністерствам і відомствам. Отже, вказувалось у повідомленні, НАН України може припинити своє існування ще до кінця цього року.

Зазначене повідомлення без посилання на його конкретне джерело було надруковане 10 жовтня газетою «Вечірній Київ».

Поширення інформації, позбавленої будь-яких підстав, є, на нашу думку, дезинформацією, спрямованою проти інтересів розвитку науки в Україні, об'єктивно ллє воду на млин супротивників економічних реформ, оскільки, як свідчить досвід розвинених держав, без опори на сучасну передову науку жодна країна не створила справді процвітаюче, демократичне суспільство.

Володимир СЕМИНОЖЕНКО, Борис ОЛІЙНИК, Микола ЖУЛИНСЬКИЙ, Ігор ЮХНОВСЬКИЙ, народні депутати України, академіки НАН України.

Парламентська хроніка

Межа, як вежа: знизу наче мала, згори — голова обертом

Денне й вечірнє засідання 12 жовтня

БЕЗПЕРЕЧНО, що головною, дещо навіть сенсаційною подією цього відтинку роботи парламенту було ухвалення величини межі малозабезпеченості на рівні 4 мільйонів 800 тисяч карбованців. Причому зробили це без обговорення — головуючий на засіданні О. Мороз обгрунтовував це тим, що проект постанови розглядали раніше і прийняли його за основу.

Утім, багато хто з народних депутатів і цю планку межі малозабезпеченості вважає заниженою, бо за підрахунками фахівців начебто має бути не 4 мільйони з гаком, а всі 7 мільйонів...

Можна, звичайно, цю величину малозабезпеченості піднімати і вище, але ж де взяти кошти? Знову увімкнути друкарський верстат і додати паперової маси грошей (а це означає уже вкотре ошукати власний народ) чи ліпше спонукати уряд віднайти антиінфляційні джерела? Приблизно так націлював колег народний депутат України, колишній голова Національного банку В. Гетьман. Остудити голови колег спробував було і Г. Самофалов: в разі ухвалення такої постанови до прийняття бюджету України це означатиме катастрофу, адже напередодні Прем'єр-міністр Є. Марчук сказав, що коштів — катма.

Було, щоправда, зазначено, що постанова набере чинності водночас із законом про зміни державного бюджету, але не пізніш як 1 листопада цього року.

Лише «після бою помахати руками» надали можливість представникові уряду — міністрові праці М. Каскевичу, котрий на сенсацію відповів сенсацією, мовляв, вчора 234 голосами «за» прийняли Програму уряду, а сьогодні 260 голосами «за» практично її анулювали. На його думку, у зв'язку з ухваленням такої межі малозабезпеченості ще до кінця цього року треба буде здійснити готівкову емісію (ввімкнути друкарський верстат) майже на 600 трильйонів карбованців, і ще до грудня ціни зростуть втричі.

О. Мороз порекомендував урядові вносити пропозиції, а не пропонувати парламентові шукати з цього виходу, і поставив крапку: «Все, питання вичерпане». Щоправда, уже наступний головуючий на засіданні перший заступник Голови Верховної Ради О. Ткаченко дотично дорікнув колегам за те, що піддалися під вплив поіменного голосування, і зазначив, що до цього питання ще доведеться повертатися.

Гострі дискусії розгорілися в сесійному залі і під час обговорення проекту закону «Про внесення змін і доповнень до Кримінального і Кримінально-процесуального кодексів щодо відповідальності за ухилення від сплати податків». Декотрі депутати висловлювалися за посилення такої відповідальності (адже стільки держава на цьому втрачає!) і навіть жалкували, що законом передбачено кримінальну відповідальність лише для фізичних осіб. А декотрі, зокрема П. Мовчан, застерегли, що нам не треба повертати зі старих ганебних часів «фінагентів», які застрахали народ, а змінювати стратегію податкової політики. Особливо категоричне заперечення спричинило положення проекту, що передбачає кримінальну відповідальність за несплату податків шляхом невчасного подання декларацій про доходи. Тут і справді, як кажуть, були б приїхали. Бо, виходить, сільський дядько, котрий нині не має чим дістатися навіть до лікарні, не встиг завезти до району папірця-декларації, і його, дядька, дивись, уже потягли до каталажки. Та таким макаром, зазначалося на сесії, за гратами може опинитися весь 52-мільйонний народ.

Отож документ не прийняли навіть у першому читанні і відправили на доопрацювання. Така сама доля спіткала і законопроект про валютне регулювання, наступного тижня вирішили продовжити розгляд і законопроекту про вибори народних депутатів.

Більшу частину вечірнього засідання парламентарі приурочили дискусіям щодо численних спірних положень проекту закону про рекламу. І не дивно, адже, як зауважив голова постійної Комісії з законодавчого забезпечення свободи слова та засобів масової інформації В. Понеділко, 20 відсотків тексту цього документа неузгоджено, викликають розбіжності. Забороняти чи ні тютюнову й алкогольну рекламу, яка має бути мова реклами в незалежній українській державі? Що ми втратимо від заборони реклами тих чи інших видів продукції, з'ясовується, уряд підрахував, а от над втратами від погіршення фізичного й морального здоров'я нації попередньо чомусь не поцікавились. А так надалі «проходити» не може.

Після годинного обговорення законопроект було прийнято у першому читанні. Також у першому читанні, але без обговорення прийнято проект закону України «Про трубопровідний транспорт».

Депутати завершили свою роботу обговоренням Закону України "Про внесення доповнень до статті 4 Закону «Про підприємництво» щодо надання послуг з охорони об'єктів державної власності». Вирішено його доопрацювати.

Анатолій БЕНЬ.

Ветерани війни чекають на закон

Ранкове засідання 13 жовтня

Надзвичайну увагу викликало питання «Про проект Закону України про внесення змін і доповнень до Закону України про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту».

Доповідач цього законопроекту заступник міністра соціального захисту населення України Світлана Вегера у виступі детально мотивувала необхідність змін і доповнень до закону (його було прийнято два роки тому, у жовтні 93 року). Потрібно, зокрема, встановити справедливість щодо окремих категорій громадян, які зробили свій вклад у боротьбу з ворогами, але з певних причин досі не були зараховані до учасників або ветеранів війни. Заважають ефективній дії закону і різночитання окремих положень: кого можна вважати учасником бойових дій, інвалідами війни і тому подібне. Все це на практиці призводило до непорозумінь, які болюче позначилися на моральному стані скривджених людей.

Пропоновані зміни і доповнення до закону, підкреслила Світлана Анатоліївна, не приведуть до зменшення пільг і гарантій ветеранам, це важливо знати. Навпаки, значно збільшать їх. Нова редакція закону передбачає житлові пільги і для членів сімей ветеранів війни та померлих інвалідів (з числа ветеранів), поліпшення торговельного обслуговування. Найскладніше питання — фінансові витрати на цей закон — викликало найбільше запитань під час обговорення законопроекту.

— Закон прорахований, — запевнив співдоповідач голова Комісії з питань соціальної політики та праці Ю. Буздуган, — інакше Кабінет міністрів його б не подавав.

У розробці цього закону брали участь 23 відомства; крім того, були враховані пропозиції Ради ветеранів, багатьох ветеранських організацій, окремих громадян. Голова Верховної Ради Олександр Мороз зазначив навіть, що даний документ — зразок, як треба працювати над законодавчим актом.

Ішлося і про відпрацювання механізмів відповідальності за дотримання норм цього закону. За кожну пільгу відповідає те відомство, що її надає.

237 депутатів проголосували за те, щоб уже до 1 листопада закон розглянути у другому читанні. Зволікати не можна. Ветерани війни чекають на ефективний і дійовий закон. Добрими побажаннями вони вже ситі.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Великі шанси і великі амбіції

САМЕ так оцінив перспективи виконання Програми дій уряду прем'єр-міністр Є. Марчук під час прес-конференції за підсумками обговорення і затвердження парламентом зазначеної програми. Про чиї амбіції йшлося? Звичайно, розробників — уряду.

Переповідати програму немає сенсу. Ті, хто не повністю збайдужів до політики і діяльності верхів, можуть ознайомитись з основними її напрямами у вчорашньому «Голосі України», де опубліковано доповідь прем'єр-міністра. А тій більшості населення, яка давно вже стала аполітичною, загубила лік черговим програмам, порадимо трохи зачекати: можливо, й справді щось зміниться на краще. Людина приречена жити надією.

Відомі класики, лідери, революціонери і просто тихі мислителі завжди твердили, що придумати ідею, якихось план дій тощо, це півсправи. Головне — як це виконати.

Щодо цього Прем'єр запевнив, що механізм забезпечення виконання програми буде досить «сердитий». Готується постанова уряду на 60-ти сторінках, де зазначено і терміни виконання тих чи інших робіт, і відповідальні, і проміжний контроль. Тож йдучи до якоїсь подоби капіталізму, виходить, не забуваємо дорогоказ генія комуністичної ідеї про облік і контроль. Хоча причому тут і капіталізм, і соціалізм: такі речі треба робити завше, якщо щось робити, а не тільки патякати. Такі речі, напевне, роблять і на Марсі, де марсіани, сподіваюсь, живуть без усіляких «ізмів».

Проте столиця столицею, кабінети розробників кабінетами, а найважливіше реалізувати програму буде на місцях — у регіонах. Саме від того, наскільки буде «сердитий» механізм реалізації, залежатиме успіх дій.

Хіба, наприклад, можна сьогодні говорити про якусь сильну владу чи сильну державу, коли майже 40 відсотків податків не надходить до бюджету. Тож високій бюджетній дисципліні буде приділено особливої уваги. Оцінкою роботи міністерств, органів виконавчої влади на місцях буде те, як вони забезпечують надходження доходної частини бюджету.

Сьогоднішня структура уряду далека від ідеалу. Тож очікуються структурні зміни і в самому уряді. Так само, як і несподіванки серед персоналій кабміну. Сьогодні явна прогалина, що в уряді немає структури, яка б займалася проблемами міжнародної фінансової допомоги. Відтак ми втрачаємо досить вигідні контракти під досить вигідні проценти.

Є. Марчук дав чітку відповідь і тим, хто галасує, що ми буцімто продались міжнародним фінансовим організаціям, усіляким хижим акулам капіталізму. Без інвестицій, без допомоги міжнародних фінансових організацій нам не обійтись. У результаті попередньої господарської діяльності ми залізли у такі борги, що самим не вибратися. А де взяти гроші на реформування АПК, енергетичної системи, вугільної промисловості тощо? Вільних коштів у державі немає. Та й звідки вони візьмуться, коли бюджет виконується мало не наполовину.

Отже, уряд налаштований «сердито». Він готовий узяти на себе цілковиту відповідальність за виконання Програми.

Це вже радує, бо ми звикли бачити черги тільки тих, хто щось пропонує, критикує і радить. А коли доводиться за щось відповідати, то черги немає. Схоже, складається ситуація навпаки. Та ще плюс амбіції. Ой, як вже хочеться, щоб наше телятко швидше з'їло того вовка. Бо на що, а на всілякі програми у нас ніколи не було дефіциту. Але вони ніколи не виконувались...

Леонід БРОВЧЕНКО.

Чи є альтернатива урядовій програмі?

Нотатки з прес-конференції

12 жовтня відбулася прес-конференція народних депутатів України Володимира Мухіна, Наталі Вітренко, Володимира Яценка та Юрія Буздугана, присвячена розгляду у Верховній Раді Програми діяльності уряду.

На думку голови Комісії з питань оборони і державної безпеки В. Мухіна, «програма була «приречена» на прийняття, бо народні обранці насамперед хотіли підтримати Прем'єр-міністра, який має в парламенті авторитет і пошану. З другого боку, до цього спонукав депутатів і Конституційний договір, що зрештою зафіксували результати голосування.

Водночас Володимир Мухін вважає, що урядова програма надто мало уваги приділяє оборонній сфері. Так, у додатку до програми не зазначено жодного законодавчого акта, що його потрібно прийняти парламентові для зміцнення обороноздатності нашої держави. Він також зупинився на проблемі фінансування армії і формування оборонного замовлення. В. Мухін переконаний, що український танк Т-84 — найкращий у світі. Однак українська армія замовила для власних потреб аж три бойові машини. А для того, щоб реалізовувати свою продукцію за кордоном, потрібно запустити конвеєр заводу.

Народний депутат Наталя Вітренко докладно зупинилася на програмі, яку вважає альтернативною урядовій. Зокрема, переконана, що нинішня програма, як і попередні урядові плани, спрямована не на реформування, а руйнування економіки і лише поглибить кризу виробництва. На її думку, лише через підвищення купівельної спроможності населення, конфіскаційну грошову реформу можна розв'язати гордіїв вузол неплатежів.

Водночас Наталя Вітренко повідомила, що Всеукраїнська рада робітників планує провести 25 жовтня акції протесту, які мають стати своєрідним референдумом щодо довіри урядовій програмі.

Своє бачення урядової програми висловили голова Комісії з питань Чорнобильської катастрофи Володимир Яценко і голова Комісії з питань соціального захисту і праці Юрій Буздуган.

Деякі запитання журналістів стосувалися Указу Президента про підпорядкування Верховному Головнокомандувачу Національної гвардії. Володимир Мухін вважає, що, по-перше, Президент порушив Конституційний договір, бо в ньому ніде не сказано, що НГУ входить до складу Збройних сил України, а отже, підпадає під дію Закону «Про Національну гвардію України», який і визначає статус і підпорядкованість цих військових формувань. По-друге, на думку В. Мухіна, після введення до складу Ради національної безпеки глави Адміністрації Президента Дмитра Табачника, останній і сприяв появі Указу про НГУ. Бо «там, де з'являється Дмитро Володимирович, там постійно виникають конфлікти». Володимир Мухін підкреслив: «до появи в РНБ Д. Табачника Комісія з питань оборони і державної безпеки тісно співпрацювала з Радою національної безпеки».

Володимир КОРОЛЮК.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Постанова від 2 жовтня 1995 р. *№ 779* *Київ*

Про компенсаційні виплати особам, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи

Кабінет Міністрів України **постановляє:**

1. Установити такі розміри виплат, передбачених Законом України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 13, ст.178, № 37, ст.543):

а) щомісячної грошової допомоги на дітей до досягнення ними шкільного віку (7 років):

на дітей, які відвідують дитячі дошкільні виховні заклади, віком до 3 років — 210 тис.крб., віком від 3 до 7 років — 420 тис. карбованців;

на дітей, які не відвідують дитячі дошкільні виховні заклади, віком до 3 років — 770 тис.крб., віком від 3 до 7 років — 1150 тис. карбованців;

б) щомісячної виплати незалежно від інших виплат на кожну дитину шкільного віку, яка евакуйована із зони відчуження або народилася після 26 квітня 1986 р. від батька, який на час настання вагітності матері має підстави належати до 1 або 2 категорії, або матері, яка на час настання вагітності має підстави належати до 1 або 2 категорії, а також на кожну дитину, яка проживала у зоні безумовного (обов'язкового) відселення з моменту аварії до прийняття постанови про відселення з неї, — 260 тис. карбованців;

в) щомісячної виплати сім'ям на кожну дитину шкільного віку, яка стала інвалідом або перебуває на диспансерному обліку у зв'язку з захворюванням внаслідок Чорнобильської катастрофи, а також дітям шкільного віку, батьки яких стали інвалідами I або II групи чи померли внаслідок Чорнобильської катастрофи, замість виплати, передбаченої підпунктом «б» цього пункту, якщо зазначена дитина не перебуває на повному державному забезпеченні, — 510 тис. карбованців;

г) щорічної виплати на кожну дитину-інваліда сім'ям, що виховують дітей, які стали інвалідами внаслідок Чорнобильської катастрофи, — 1530 тис. карбованців;

д) виплати одноразової допомоги громадянам, які евакуйовані, відселені (відселяються) або самостійно переселені (переселяються) на нове місце проживання, — 1270 тис.крб. на кожного члена сім'ї;

е) щомісячної грошової допомоги громадянам, які проживають на територіях радіоактивного забруднення, у зв'язку з обмеженням споживання продуктів харчування місцевого виробництва і особистого підсобного господарства: у зоні посиленого радіоекологічного контролю — 130 тис.крб., у зоні гарантованого добровільного відселення — 170 і у зоні безумовного (обов'язкового) відселення — 210 тис.карбованців;

є) одноразової компенсації особам, які стали інвалідами, та сім'ям, які втратили годувальника внаслідок Чорнобильської катастрофи:

інвалідам I групи — 30560 тис.карбованців;

інвалідам II групи — 22920 тис.карбованців;

інвалідам III групи — 15280 тис. карбованців;

сім'ям, які втратили годувальника, — 30560 тис.карбованців;

батькам загиблого — 15280 тис.карбованців.

ж) щорічна допомога на оздоровлення:

зазначеним інвалідам: I і II групи — 1270 тис.крб., III групи — 950 тис.карбованців;

учасникам ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС:

у 1986 — 1987 роках — 1270 тис.крб., у 1988 році — 850 і у 1989 — 1990 роках — 420 тис. карбованців;

кожній дитині, яка втратила внаслідок Чорнобильської катастрофи одного з батьків, — 510 тис. карбованців;

евакуйованим із зони відчуження у 1986 році, включаючи дітей, — 420 тис. карбованців.

2. Установити граничні розміри підвищення оплати праці громадянам, які працюють на територіях радіоактивного забруднення, залежно від рівня радіоактивного забруднення ізотопами цезію (Кі на 1 кв.кілометр):

від 1 до 5 — 420 тис.карбованців;
від 5 до 10 — 640 тис.карбованців;
від 10 до 15 — 850 тис.карбованців;
від 15 до 30 — 1060 тис.карбованців;
понад 30 — 1270 тис.карбованців.

3. Установити, що пенсіонерам, які працюють у зонах радіоактивного забруднення, оплата праці додатково підвищується на 110 тис.карбованців.

4. Виплати, що передбачені Законом України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи) (Відомості Верховної Ради України, 1992р., № 13, ст.178; № 37, ст.543) і грунтуються на мінімальному розмірі пенсії за віком, провадити виходячи із суми 630 тис.карбованців.

5. Збільшити з 1 жовтня 1995 р. в 1,22 раза пенсії по інвалідності, що настала внаслідок каліцтва чи захворювання, і пенсії у зв'язку з втратою годувальника внаслідок Чорнобильської катастрофи, підвищені відповідно до постанов Кабінету Міністрів України від 26 грудня 1994 р. № 870 та від 20 січня 1995 р. №44.

6. Ця постанова набуває чинності з 1 жовтня 1995 року.

Прем'єр-міністр України Є.МАРЧУК.

Міністр Кабінету Міністрів України
В.ПУСТОВОЙТЕНКО.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Постанова від 2 жовтня 1995 р. *№ 780* *Київ*

Про розміри стипендіального забезпечення студентів, учнів, слухачів навчальних закладів та аспірантів

На виконання Розпорядження Президента України від 5 червня 1995 р. № 96 «Про соціальний захист населення у зв'язку з підвищенням цін і тарифів» Кабінет Міністрів України **постановляє:**

1. Установити з 1 жовтня 1995 р. нові розміри стипендій для студентів, учнів, слухачів навчальних закладів та аспірантів.

Внести зміни до постанови Кабінету Міністрів України від 26 січня 1993 р. №.50 «Про стипендіальне забезпечення студентів, учнів, слухачів навчальних закладів, а також аспірантів і докторантів» (ЗП України, 1993 р., № 4–5, ст.70) у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 18 серпня 1994 р. № 565 «Про порядок повного державного утримання та забезпечення учнів державних професійних навчально-виховних закладів безкоштовним харчуванням і стипендією» (ЗП України, 1994 р., № 11, ст.286), а також до постанови Кабінету Міністрів України від 28 жовтня 1994 р. № 744 «Про затвердження Положення про порядок призначення стипендій Президента України студентам вищих навчальних закладів та аспірантів» (ЗП України, 1995 р., № 1, ст.19) згідно з додатками № 1 і 2.

2. Визнати такою, що втратила чинність, постанову Кабінету Міністрів України від 13 червня 1995 р. № 413 «Про розміри стипендіального забезпечення студентів, учнів, слухачів навчальних закладів».

Прем'єр-міністр України
Є.МАРЧУК.
Міністр Кабінету Міністрів України
В.ПУСТОВОЙТЕНКО.

Зміни, які вносяться до постанови Кабінету Міністрів України від 26 січня 1993 р. № 50 «Про стипендіальне забезпечення студентів, учнів, слухачів навчальних закладів, а також аспірантів і докторантів»

1. Розділ I додатка № 1 викласти в такій редакції:

«1. Розміри стипендій студентів і учнів

Середній бал успішності	Розміри стипендій у карбованцях на місяць	
	для студентів вищих навчальних закладів III і IV рівнів акредитації	для студентів вищих навчальних закладів I і II рівнів акредитації, учнів професійних навчально-виховних закладів
3,00-3,99	730 000	620 000
4,00-4,24	880 000	760 000
4,25-4,49	1010 000	850 000
4,50-4,74	1120 000	950 000
4,75-4,99	1210 000	1020 000
5,00	1280 000	1100 000»

2. Пункти 1, 2 і 3 додатка № 2 викласти в такій редакції:

«1. Слухачам підготовчих відділень, у тому числі підготовчих вокальних відділень при консерваторіях, стипендії встановлюються в розмірі 660 000 карбованців на місяць.

2. Учням середніх спеціальних музичних шкіл-інтернатів і середніх художніх шкіл щомісячні стипендії встановлюються в таких розмірах:

VIII клас — 380 000 карбованців
IX клас — 420 000 карбованців
X клас — 460 000 карбованців
XI клас — 510 000 карбованців

3. Слухачам студій підготовки акторських кадрів стипендії встановлюються в розмірі 510 000 карбованців на місяць».

3. У додатку № 3:

друге рішення пункту 9 викласти в такій редакції:

«Розмір персональної (іменної) стипендії не повинен перевищувати 2 100 000 карбованців на місяць»;

пункти 14 і 15 викласти в такій редакції:

«14. Студентам (учням), які поновили навчання після проходження військової служби, стипендія призначається з часу поновлення в розмірі, що відповідає середньому балу їх успішності до призову.

15. Студентам (учням), які перебувають в академічній відпустці за медичними показниками, виплачується щомісячна допомога в розмірі 510 000 карбованців на місяць за рахунок стипендіального фонду»;

абзац третій пункту 17 викласти в такій редакції:

«Студентам (учням) — жінкам, які мають дітей і виконують навчальний план, виплачується щомісячна грошова допомога, передбачена чинним законодавством, та стипендія за рахунок стипендіального фонду»;

пункт 19 викласти в такій редакції:

«19. Студентам (учням), які навчаються без відриву від виробництва, на час місячної відпустки, яка надається без збереження заробітної плати за місцем роботи для ознайомлення безпосередньо на виробництві з роботою за обраною спеціальністю та підготовки матеріалів до дипломного проекту, призначається стипендія в розмірі не менше 830 000 карбованців, що виплачується за рахунок відповідних підприємств, організацій, установ».

Міністр Кабінету Міністрів України
В.ПУСТОВОЙТЕНКО.

Зміни, які вносяться до Положення про порядок призначення стипендій Президента України студентам вищих навчальних закладів та аспірантам, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 28 жовтня 1994 р. № 744

Абзаци другий, третій і четвертий пункту 1 викласти в такій редакції:

«Зазначені стипендії виплачуються в розмірі:

студентам вищих навчальних закладів першого та другого рівнів акредитації — 2 млн. 30 тис. карбованців, третього та четвертого рівнів акредитації — 2 млн. 390 тис. карбованців;

аспірантам — 7 млн. 440 тис. карбованців».

Міністр Кабінету Міністрів України
В.ПУСТОВОЙТЕНКО.

У КОМІСІЯХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Комісія з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією обговорила хід підготовки проведення парламентських слухань по виконанню Державної програми по боротьбі зі злочинністю та про стан боротьби з корупцією. Необхідність цього заходу зумовлена тим, що діюча програма, на думку фахівців, виконується вкрай незадовільно й стала носити чисто декларативний характер. Члени комісії вважають за необхідне активізувати роботу відповідних структур у боротьбі з організованою злочинністю. Запропоновано Кабінету Міністрів України розробити Концепцію протидії корупції, локалізації та знешкодженню організованої злочинності.

Проаналізовано проект Закону України «Про внесення змін і доповнень до Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність». Зокрема, пропонується вжити заходів до створення правової бази, яка б дозволила використовувати у кримінальному судочинстві дані, отримані в результаті оперативно-розшукових заходів.

Заслухано інформацію народного депутата І.Біласа про контрабанду і вивіз культурних цінностей за межі України. Наводились конкретні факти контрабанди та приклади невжиття заходів відповідних органів по розслідуванню цих випадків й поверненню культурних цінностей в Україну. Щодо цього комісією прийнято відповідне рішення.

Вів засідання голова Комісії Григорій Омельченко.

Комісія з питань політики і судово-правової реформи розглянула програму діяльності уряду, подану Кабінетом Міністрів України відповідно до умов Конституційного Договору. Народні депутати вирішили остаточно визначитися з основних її положень у сесійному залі.

Відповідно до Постанови Президії Верховної Ради України комісія розглянула поданий Кабінетом Міністрів проект Закону України «Про внесення змін і доповнень до Декрету Кабінету Міністрів України «Про порядок використання прибутку державних підприємств, установ і організацій». Парламентарії підтримали даний законопроект і внесуть його на розгляд Верховної Ради України з деякими уточненнями та доповненнями.

Члени комісії, розглянувши подані Верховним Судом України проекти Законів України «Про внесення змін до статті 43 Закону України «Про статус суддів» та «Про внесення змін до Цивільного процесуального кодексу України», схвалили їх і вносять на розгляд Верховної Ради України. Прийняття цих законопроектів сприятиме своєчасному розглядові цивільних справ у судах, а також поліпшення пенсійного забезпечення суддів.

Після обговорення проекту Закону України «Про закони і законодавчу діяльність в Україні» ухвалено повернути його на доопрацювання.

Розглянувши звернення голови Одеської міської Ради народних депутатів з приводу повноважень органів місцевого самоврядування, визначених законодавством України, парламентарії визначили, що Одеська міська Рада має правові підстави переглянути систему управління в районах міста як через ліквідацію, так і через реорганізацію виконавчих структур непередбаченого Конституційним Договором державного чи самоврядного органу. В тих містах з районним поділом, де міські Ради народних депутатів не ставлять питання реорганізації управління районами в місті, діяльність райвиконкомів регулюється статтею 50 Закону України «Про місцеві Ради народних депутатів та місцеве і регіональне самоврядування».

Обговоривши пропозиції щодо складу Тимчасової парламентської комісії для вивчення діяльності арбітражних судів України, вирішено внести на розгляд Верховної Ради України проект Постанови про створення такої комісії з деякими уточненнями її складу.

Відповідно до Постанови Верховної Ради України депутати обговорили питання щодо уточнення концепції Конституції України, схваленої Верховною Радою України 19 червня 1991 року.

Прес-служба Верховної Ради України.

Цитата тижня

ХАЙ ЗНАЮТЬ...

Міністр закордонних справ України Геннадій Удовенко на традиційному щовівторковому брифінгу, відповідаючи на запитання «Як поведеться російська сторона, вже знаючи про його коментарі Указу Єльцина щодо стратегічного курсу РФ стосовно країн СНД? (мова йде про опубліковане в деяких газетах службове листування глави українського зовнішньополітичного відомства. — **Ред.**), відповів:

— Хай знають! Жаль, звичайно, що пан Козирев одержав такі козирі, та ще й з української преси. А от службове листування стосовно міждержавних відносин віднині буде таємним...

У номер

● *Київ*

Піднести межу малозабезпеченості — нереально

Президент України Леонід Кучма заявив, що уряд не виконуватиме постанову парламенту про межу малозабезпеченості через відсутність коштів.

Як відомо, 12 жовтня Верховна Рада України затвердила вартісну величину межі малозабезпеченості на рівні 4800 тисяч крб.

Однак, за словами Л. Кучми, для виконання цієї постанови парламенту знадобиться близько 500 трлн. крб.

Президент України особливо наголосив, що ні в якому разі не можна знову вдатися до популістських кроків — величезних кредитів та емісії, що призведуть до інфляції та падіння рівня життя.

Зрештою, з банкірів непогані радники

Згідно з Указом Президента України рекомендаціями з питань грошово-кредитної політики відтепер займатиметься Міжвідомча консультативна рада з питань діяльності банків на чолі з головою правління Нацбанку України Віктором Ющенком. До складу Міжвідомчої ради також увійшли за посадою Перший віце-прем'єр-міністр України та віце-прем'єр-міністр, представники від Адміністрації Президента, Верховної Ради (за згодою), Кабінету міністрів, голова Фонду державного майна України, керівники економічних міністерств та відомств.

У компетенції новоствореної Міжвідомчої консультативної ради такі важливі суспільно-економічні сфери, як грошово-кредитне і фінансове регулювання, зовнішньоекономічна діяльність, платіжна дисципліна між суб'єктами господарювання різних форм власності.

● *Луцьк*

Ще одне «вікно» в Європу

Через річку Буг на українсько-польському кордоні відкрився новий, уже другий на Волині, поки що міждержавний автоперехід «Устилуг — Зосін». Він може пропускати за добу 500 автомобілів, та лише з громадянами України і Польщі, які перетинатимуть кордон у легковому транспорті. Як повідомив начальник нового автопереходу Віталій Кучман, вигідне географічне розташування пункту дає можливість його розбудови. Адже з Києва, Житомира, Рівного й інших міст України — це найкоротший шлях до Польщі та інших країн Європи.

● *Донецьк*

Шахтарі вдаються до крайніх заходів

Рада голів регіональних організацій Незалежної профспілки гірників України прийняла рішення рекомендувати первинним організаціям профспілки 14—15 листопада 1995 року провести страйк.

Серед вимог, що їх висувають шахтарі, — встановлення розміру пенсії гірникам в обсязі 85—90 відсотків заробітної плати, підписання галузевої тарифної угоди, прийняття програми реформування вугільної галузі України за погодженням з профспілками, а також проведення переговорів НПГУ з Мінвуглепромом щодо розробки й подальшого прийняття державної програми виведення вугільної галузі з кризи.

Сьогодні «стихійно» страйкують 7 шахт у Луганській області, а також шахти «Суходільська», «Оріхівська» і «Талівська» ВО «Краснодонвугілля».

● *Одеса*

Куба стане ближчою

В Одесі триває зустріч ділових кіл українських міст з делегацією Куби, до якої входять представники урядових та підприємницьких структур. Обговорюються шляхи відновлення досить інтенсивних у недалекому минулому різносторонніх зв'язків, передусім у сферах економіки, торгівлі, митної політики, візових відносин. Для цього маємо реальні можливості, адже між Україною й Кубою підписано ряд угод. Природно, що практичні кроки до відновлення стосунків робляться саме в Одесі, адже раніше рейси дружби з України до Острова Свободи здійснювалися здебільшого саме через це портове місто.

Людина тижня

Сергій ВЛАД, «Голос України»

НЕРУЧНИЙ І ТОМУ МАСШТАБНИЙ

Зізнаюсь, що на сесійне засідання парламенту, на якому розглядалася урядова і (зовсім несподівано) альтернативна їй антикризова програма представників Соціалістичної партії, я прийшов із роздумами не про Прем'єр-міністра Євгена Марчука і народного депутата Наталію Вітренко. Найбільш інтригуючі події відбувалися останні 24 години довкола інших політичних діячів. З'ясувалося, наприклад, що заяву про відставку написав Генеральний прокурор Владислав Дацюк — останнє слово за Президентом України. Схоже, наполегливі спроби певних політичних кіл усунути з посади голову правління Нацбанку України Віктора Ющенка стають чимдалі відвертішими — його висунуто кандидатом у народні депутати по Херсонському виборчому округу № 397. Врешті-решт чималого розголосу набули укази Президента України про випуск державних облігацій зовнішньої позики і перепідпорядкування Національної гвардії. Тож, привітавши стоячи разом з усіма в сесійній залі Прем'єр-міністра України Євгена Марчука, тривалий час не міг зосередитись на викладі концептуальних положень урядової програми. Якби ж він почав із того, що мене так бентежило: чи не підійшли ми, бува, до відкритої форми боротьби за власність?! Його доповідь тривала годину. Він поставив крапку — і відразу стало нецікаво. Я одержав відповідь на власне запитання і подумки віддав йому належне: людиною тижня має стати Євген Марчук, незалежно від того, відправляють на доопрацювання урядову програму, схвалять її чи відправляють у відставку сам уряд.

Пізніше, розшифровуючи магнітну касету з його доповіддю, запитаннями і виступами представників парламентських груп і фракцій, я розмірковував над парадоксальністю, незручністю його постаті для перших осіб держави. Коли вони піднімали Євгена Марчука на Олімп, він влаштовував як Президента Леоніда Кучму, так і Голову Верховної Ради Олександра Мороза. Перший не міг не рахуватись з авторитетом Євгена Марчука у близькому зарубіжжі, і переговорах у Москві, де вирішувалася доля не тільки постачання енергоносіїв, а й Чорноморського флоту. На другого об'єктивно впливав професійний досвід Євгена Марчука і його здатність керувати ситуацією в умовах багатопартійної нестабільності і життєвої невпевненості. І глава держави, і глава парламенту побачили за парадоксальністю та незручністю Марчука його масштабність. Зрештою, вони не помилились, бо в найскрутніший момент прихованого протистояння двох гілок влади (згадайте лишень Конституційну угоду) Євген Марчук стояв завжди поруч. Мало того: поділяв справді доленосні пропозиції, які надходили то з одного боку, то з іншого. Доленосні, звісно, для обох гілок влади, бо всі вони стосувались розподілу сфер впливу. Прикладів вистачить. Скажімо, як, персоніфікувавши державну власність на казенну і корпоративну, через акціонування збільшити частку виконавчої влади з 51 відсотка до 90—95. Або: яким чином, переставивши літери в абревіатурі ФПГ (фінансово-промислова група), не помітити в чинному законодавстві цілий пласт прав і обов'язків суб'єктів господарювання. Мені, скажімо, й досі незрозуміло, що заважало створювати ФПГ або ПФГ (як завгодно) без прийняття відповідного законопроекту. Принаймні, чинне законодавство проти цього не заперечувало. А якщо так, то кому і навіщо це було потрібно? До того ж у такий спосіб, щоб ці структури набули міждержавного значення!

Ділимо власність. Ділимо владу. І таки ще не все розділили. Ні, цього не сказав Євген Марчук у своїй доповіді. Але було й так зрозуміло.

Візит тижня

Приклад для всієї Європи

Як уже повідомляла наша газета, у Києві з офіційним візитом перебував Голова Державних Зборів Угорської Республіки З. Гал. У Бориспільському аеропорту високого гостя зустрічав перший заступник Голови Верховної Ради України О. Ткаченко. Відразу по прильоту З. Гал зробив заяву для преси, у якій, зокрема, відзначив, що його візит є черговим кроком у процесі постійного розширення і поглиблення зв'язків між нашими країнами. Чільне місце в ході цього візиту мають посісти питання, пов'язані з перспективою подальшої розбудови угорсько-українських міжпарламентських зв'язків, які, на думку З. Гала, вже нині є активними і плідними. Прикладом для всієї Європи назвав керівник угорської делегації співробітництво між Державними Зборами і Верховною Радою у галузі забезпечення прав національних меншин, зокрема створення і діяльність відповідної спільної комісії. Торкаючись міжнародних проблем, З. Гал підкреслив, що для Угорщини дуже важливо, щоб Україна була невід'ємною частиною процесу інтеграції, яка сьогодні визначає суспільно-економічний стан усього нашого континенту. З. Гала і осіб, які його супроводжують, прийняв Голова Верховної Ради України О. Мороз. Він підкреслив, що дуже відрадним є факт спільної волі парламентів наших держав щодо розвитку всебічного співробітництва. Керівник Верховної Ради щиро подякував Угорщині за те, що вона, будучи «старожилом» Ради Європи, активно сприяла прийняттю України до цієї авторитетної організації. На думку О. Мороза, нового поштовху співробітництву Верховної Ради і Державних Зборів надасть створення у парламентах обох держав депутатських груп, які конкретно працюватимуть над розбудовою відносин між нашими країнами. Значне місце під час бесіди було приділено обміну досвідом щодо процесу створення національних Конституцій, над якими нині працюють парламенти обох країн. О. Мороз і З. Гал влаштували спільну прес-конференцію для українських та зарубіжних журналістів. Після закінчення дводенного візиту З. Гал відбув на батьківщину.

Застерога тижня

Роман ВАТРИЧ, журналіст

Захопили Зимовий, візьмемо і Лавру?

Союз православних братств Української православної церкви Московського патріархату розповсюдив заяву з приводу намірів певних політичних сил захопити Почаївську Лавру.

У заяві стверджується, що «антиправославні сили планують 14 жовтня ц.р., в день Покрови Пресвятої Богородиці, заступниці Українського козацтва, під прапором боротьби з «п'ятою колоною Сабодана», «москалями» і «запроданцями» захопити святиню Вселенського Православ'я — Почаївську Лавру, вигнати звідти монахів-молитвеників за Україну і за весь православний люд і віддати її греко-католикам-василіанам, або поки-що, тимчасово, УПЦ КП».

Автори заяви попереджають, що монахи і прочани так просто не віддадуть Святу Лавру, отже, може пролляться кров нових сповідників, що «різко посилить процеси, спрямовані на ідеологічний відхід православної Східної України від переважно покатоличеної Західної України».

Союз православних братств звертається до Президента, Верховної Ради і уряду України з проханням не допустити такого розвитку подій.

Конкурс тижня

Сергій ВУСАТИЙ, «Голос України»

Буде і на нашій вулиці тендер!

Часи спринтерів-тарганів, бійцівських півнів уособлювали одну епоху, лицарських турнірів — іншу, конкурси міс-грацій — ще іншу. Людству завжди був притаманний потяг до суперництва, в результаті якого визначався хтось кращий, кмітливіший або щось більш досконале й потрібне. Не останньою мірою через це конкурси перейменували на тендери, надали їм звання міжнародної категорії, заштурмували цей процес комерційною таємницею.

Утаємниченість тендерного явища на тлі великого переходу до ринкових відносин і розв'язання наболілих проблем — від виробництва стиролу до ядерного палива — інколи набуває анекдотичного забарвлення. Цього тижня, наприклад, радіохвиля принесла повідомлення про те, що згідно з українсько-американськими домовленостями тендер на демонтаж шахт міжконтинентальних ядерних ракет в Україні виграла американська будівельна фірма «Бектол». Схоже, що це було несподіванкою не лише для мене, а й для міністра оборони Валерія Шмарова.

Зрештою, в цьому немає нічого дивного. Якщо вірити повідомленню, «Бектол» вибороля це право у змаганні з майже двома десятками американських фірм, які виявили бажання сприяти реалізації відомого Договору «Старт-1» в рамках програми Нанна Лугера. Як відомо, кошти, які надходять в Україну за цією програмою у вигляді технічної допомоги і різноманітних послуг, реалізує генеральний підрядник і, судячи з усього, це американська фірма. Справедливо: хто платить, той і музику замовляє. До того ж, маючи репутацію третьої за кількістю боєнабоїв ядерної держави у світі, Україна поступається багатьом державам за рівнем високих технологій в галузі глибинної переробки металів, рекультивації земель, демонтажу ракетоносіїв тощо. Тим часом, найближчі 3—4 роки доведеться демонтувати 42 відсотки шахтних установок і 36 ракетоносіїв. Втім, радіоточка дає інші дані, і не тому, що це таємниця. Бо це американський тендер. Але буде й український. Адже генеральний підрядник («Бектол» чи хто інший) шукатиме серед наших будівельників-промисловців субпідрядників. Тож буде і на нашій вулиці тендер.

Презентація тижня

Богдан БЕРЕКЕТА, «Голос України»

Ще один «Буг» узяв початок на Волині

У ЛУЦЬКУ підписано двосторонню угоду про створення міжнародного транскордонного об'єднання «Єврорегіон «Буг», до якого увійшли Волинська область, Люблінське, Холмське, Замостівське і Тарнобжезьке воєводства Республіки Польща. На церемонії підписання було висловлено думку, що, можливо, до них приєднаються Білопідляське воєводство і Брестська область Республіки Білорусь. Адже об'єднання «Буг», як зазначено в його статуті, має відкритий характер для органів місцевого самоврядування і територіальних органів державної влади, а також для відповідних структур інших держав.

Того ж дня відбулися презентації Міжнародного інституту суспільної географії і менеджменту при Волинському держуніверситеті, який готуватиме кадри для України і Польщі, а також філії Люблінського депозитно-кредитного банку у Луцьку. Ці структури входять до проекту Єврорегіону, до них виявили велику зацікавленість українська й польська сторони.

На чому мають намір зосередити свої зусилля партнери з «Єврорегіону «Буг»? Насамперед їх цікавить економічне співробітництво, яке умовно можна об'єднати під назвою «Чистий Буг», розширення прикордонної інфраструктури «Інтерпорт Ковель», розбудова автомобільного та залізничного переходів «Ягодин—Дорогуськ». Як сказав голова Волинської облдержадміністрації Борис Климчук, сьогодні владні структури області головну увагу зосереджують на довгострокових програмах, віддача від яких, можливо, буде лише через роки, але така робота потрібна Україні.

А ось думка віце-прем'єр-міністра України з питань економічної реформи Віктора Пинзеника:

— Ми, очевидно, ще не усвідомлюємо, що дасть Волині і всій Україні створення нової економічної структури — «Єврорегіон «Буг». Ефективність об'єднання залежатиме від обох сторін. Польська сторона в цій справі вже має досвід співробітництва з німцями, ми поки що вчимось. Сподіваюся, що робота цього об'єднання дасть можливість залучити й інші країни. Можемо мати дуже цікавий проект. Це один із шляхів, ідучи якими, об'єднавши зусилля кількох країн, можна отримати фінансування від міжнародних організацій. А взагалі, створення «Єврорегіону «Буг» — добрий поштовх до взаємовигідного співробітництва України й Польщі.

Волинська область.

Календар «ГУ»

Віталій ГАЙЧУРСЬКИЙ, «Голос України»

Драгомановцям лише 75!

УКРАЇНСЬКИЙ державний педагогічний університет імені Михайла Драгоманова сьогодні — це третій (за рейтинговою оцінкою) вуз столиці України, це 85 тисяч підготовлених для освітньої ниви кваліфікованих спеціалістів, це 12 факультетів (понад 12 тисяч студентів), це 58 кафедр, на яких готуються фахівці з 29 педагогічних спеціальностей. Сьогодні колектив університету святкує свій ювілей.

— Звичайно, наш вуз привертає увагу не кожного випускника середньої школи, — говорить ректор УДПУ ім. М. Драгоманова академік АПН України, доктор фізико-математичних наук, професор М. Шкіль. — Але саме тому ми з такою доброзичливістю зустрічаємо тих, хто обрав для себе нелегку педагогічну працю. Для того, щоб стати фахівцем із сучасним рівнем підготовки, в нашому університеті є в основному все: бібліотеки, навчальні кабінети, лабораторії, спортивний комплекс, гуртожитки тощо. Та на перше місце я б поставив наших викладачів, чиїми зусиллями формуються з юнаків та дівчат талановиті педагоги. А пишатися драгоманівцям є ким. У нас в різні роки викладали Агатангел Кримський, Микола Зеров, Павло Филипович, Кость Гуслистий, Микола Холодний, Степан Турчак, Дмитро Затонський, Олександр Грушевський — діячі української науки та культури, відомі далеко за межами своєї батьківщини.

Нині одним з наших головних завдань є підготовка вчителя не лише як висококофахового спеціаліста, але й творчої особистості. Є різні шляхи для досягнення цього. Ми практикуємо, наприклад, прийом до університету без вступних іспитів, довіряємо кращим педагогам України, з якими маємо багаторічні контакти. Значна роль у доборі підготовлених абітурієнтів факультету психолого-педагогічної профорієнтації. В Житомирській, Черкаській, Київській областях та в Києві створені педагогічні класи — надійна база зросту університету.

Щороку наш вуз залишають сотні випускників, які працюють на педагогічній ниві країни — це наш вклад у розбудову відродженої Української держави.

75-ліття це незначна дата, якщо порівняти історію нашого вузу з історією Києво-Могилянської академії.

Отже, 5 липня 1920 року розпочався набір на перший курс Київського інституту народної освіти. За роки свого існування вуз реорганізовували, змінювали його назву, але незмінною залишалася його відданість найблагороднішій професії на землі — педагога.

Щасливий час переживає драгоманівський університет — він має нині можливість написати історію свого вузу такою, яка вона була насправді. Адже серед її студентів були не лише Андрій Малишко та Ліна Костенко — перші імена нашої літератури, але й письменники Докія Гуменна — авторка чотиритомної прозової епопеї «Діти чумацького шляху», Григорій Костюк — дійсний член НАН України, автор-упорядник п'ятитомного зібрання творів Миколи Хвильового в США, Тодось Осьмачка, Михайло Орест (брат Миколи Зерова), Борис Олександрів, Петро Карпенко-Криниця та багато інших, хто на життєвих дорогах — і на батьківщині, і в еміграції — з честю ніс гідне ім'я драгоманівця.

Небилиця тижня

Григорій ГРИНЬ, «Голос України»

Чи знав Тобілевич Карпенка-Карого?

ПОЗА всякий сумнів. Як свої п'ять пальців. Адже автор комедій «Хазяїн» і «Сто тисяч» Іван Карпович Тобілевич підписував свої твори псевдонімом «Карпенко-Карий».

Очевидно, цього не знали у Полтавському міськвиконкомі, бо у місті вулиця Тобілевича навіть сусідить з провулком Карпенка-Карого.

А, можливо, це вияв особливої пошани? Раніше такої честі удостоювався хіба що «вождь світового пролетаріату» — бо мали ми повсюдно (і тепер ще подекуди маємо) задосить вулиць і Леніна, й Ульянова.

Полтава.

Абсурд тижня

Олександр ПІЛАТ, «Голос України»

Забули, де вони живуть?

Проросійські сили кримського парламенту не вгамовуються

Відколи існує Верховна Рада Криму, вона ніяк не може врешті-решт запрацювати конструктивно. Щоразу хто-небудь баламутить депутатський корпус. Здавалося, канули в Лету випестувані ще на порозі до влади лідерами Республіканської партії Криму партія «Республиканского движения Крыма» Юрієм Мешковим і Сергієм Цековим — надумана кримсько-російська ідея... І сама партія, і «движение» розпалися як картковий будиночок, бо не мали під собою ніякого грунту. А з обранням нового керівництва парламенту переважна більшість депутатів заявила про твердий намір працювати у правовому полі України.

Та де там. З ініціативи проросійських депутатів у парламенті розпочали збирати підписи під заявою щодо встановлення в залі державного прапора... Російської Федерації. А 11 вересня депутат Тетяна Рябчикова оголосила заяву 51 депутата з цього приводу. Його автори дану субстанцію пов'язують з 400-річчям від дня народження Богдана Хмельницького і з тим, щоб Крим став мостом дружби між Україною і Росією.

Депутати фракції «Республіканська партія Криму» Володимир Трошин і Наталія Красновська внесли до зали державний прапор Росії. Затим біля президії парламенту з'явилися депутати фракції «Курултай» і розгорнули національний прапор кримських татар. Депутат Ліля Буджурова заявила: «Якщо ви вважаєте за можливе внести до зали прапор іноземної держави, то ми маємо право внести прапор народу, який живе на цій землі». Фракція «Курултай» внесла також макет з усіма прапорами держав — членів ООН і запропонувала оголосити ВР Криму філією Генеральної Асамблеї ООН. «Ми зробили це свідомо, — сказала Ліля Буджурова, — щоб довести ситуацію з внесенням російського прапора до абсурду».

Але заява депутатів — одне, а потрібне все-таки рішення парламенту. Через те, що Голова ВР Криму Евген Супрунюк не має навіть права ставити на голосування питання про правомірність встановлення в залі прапора іншої держави, він попросив на це дозволу сесії. І тут депутатам вистачило здорового глузду. За таку пропозицію висловилися лише 36 депутатів.

Все ж у залі залишилися прапори Росії і кримських татар. Ліля Буджурова заявила: «Національний прапор кримських татар буде винесено лише після того, як із залу винесуть прапор іноземної держави».

У розмові з журналістами Є. Супрунюк підкреслив, що «внесення до зали прапора Росії — це нонсенс». Наголосив на тому, що згідно із законодавством нашої держави кримську символіку — герб, прапор, гімн — можна використовувати лише разом з державною символікою України.

Що й було, до речі, зроблено після обрання нового керівництва парламенту. Тепер у залах засідань ВР Криму, його президії і в кабінеті Є. Супрунюка встановлено Державний прапор України і прапор Автономної Республіки Крим. Щоправда, герб поки що лише кримський. А над будинком ВР Криму майорить один прапор — прапор автономії. Є. Супрунюк також зазначив, що частина тих депутатів, які підписали горезвісну заяву, не розібралися в суті справи. Власне, це показало й наведене вище голосування. Таких зосталося лише 36 депутатів.

Акція тижня

Ганна РОМАНЦОВА, «Голос України»

Народжуватимемо з Божою й гуманітарною допомогою

На жаль, сучасним українським породіллям важко, як ніколи. Адже ліки, пелюшки і все, що треба жінці у таких випадках, їй доводиться купувати самій. Втім, цього тижня до «суто жіночої справи» прилучилися радники посольства Канади в Україні пани Еміль Баран та Роман Ващук — вони вручили українському Товариству Червоного Хреста подарунки для майбутніх мам. Подія символізувала початок великої програми, ініційованої Товариствами Червоного Хреста Канади та України і Міжнародною Федерацією Товариств Червоного Хреста та Червоного Півмісяця.

На проведення гуманітарної акції уряд Канади виділив 1 млн. 323 тисячі 860 канадських доларів. Допомогу вже отримали пацієнти Київської обласної лікарні, незабаром медичне обладнання та медикаменти надійдуть до пологових будинків Рівного, Одеси, Чернігова, Луцька, Миколаєва, Херсона, Харкова та інших міст України.

Пригода тижня

Віталій МАКСЮТЕНКО, «Голос України»

Добре спиться у дощ

Під час грози загорівся зерносклад КСП «Маяк» Путивльського району. 10 тонн зерна нового урожаю обернулося на попіл. Пожежно-сторожова охорона господарства, розташована за 100 метрів, не змогла зарадити біді, бо саме в цей час один сторож міцно спав удома, а другий — на робочому місці.

Сумська область.

Книга тижня

Про той «рай», що мали ми колись

На запитання нашого кореспондента відповідає прозаїк Григорій Колісник

— Приємний дарунок зробило мені видавництво «Український письменник» — нарешті побачив світ мій історичний роман «Тризна» — про трагічну долю наказного гетьмана, борця за волю України Павла Полуботка. Того самого чернігівського полковника, який свого часу не підтримав сміливого кроку Мазепи на розрив з підступним північним сусідом і, зрештою, помер у петровських катівнях на берегах холодної Неви. Книжка вийшла невеликим накладом — лише 10 тисяч примірників. Отож дарма її шукати на прилавках наших книгарень — увесь тираж закупило Міністерство культури і мистецтв для бібліотечної системи.

— Скільки тепер коштує письменницька праця?

— По суті копійки. Мені нараховано за «Тризну» 11 мільйонів карбованців гонорару, третина з якого пішла на різні податки.

Щоправда, мені призначили державну стипендію — доволі солідну. Але я ще не отримав жодного карбованця, бо Мінфін вже кілька місяців не надавав державних грошей на ці потреби.

— А над чим працюєте?

— Буквально цими днями закінчив документальну повість «Мої раї». Це своєрідні спогади-роздуми про той складний час, в якому ми ще донедавна жили, про людей, з якими мене зводила доля, зрештою, про долю мого покоління.

Анатолій БЕНЬ, «Голос України»

Кому війна, а «жирним котам» — мати рідна

Нотатки з чергової наради в адміністрації Президента України

У цієї наради, куди запросили народних депутатів України, представників правоохоронних органів, керівників двох громадських об'єднань — юристів й адвокатів, була своя велика інтрига. Як відомо, саме там, у президентських апартаментах, забуксувала ідея голови постійної парламентської Комісії з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією Григорія Омельченка про створення спеціального органу для боротьби з мафією — Національного бюро розслідувань (НБР). І це тоді, коли Президент Леонід Кучма не минає нагоди нагадати про свої наміри неодмінно створити таку державну структуру. Подейкують, що було навіть підготовлено проект відповідного президентського указу. Що ж тоді (чи хто?) гальмує здійснення цих намірів? Адже мова не просто про якусь дрібничку на тлі тисяч клопотів глави нашої держави, а про стратегічний курс Л. Кучми, якого він обіцяв народові України дотримуватися, — викорінення в державі мафії й корупції. Тим паче, що поки що оголошена Президентом війна «жирним котам» мало чим погіршила їх «раціон». Мало того, як висловився на нараді народний депутат України підполковник СБУ Анатолій Єрмак, ці «коти» стали ще жирнішими, а їхні «кошенята» нагуляли жиру, щоб стати ще «крутішими» од батьків. Для переконливості депутат попросив згадати, хто нині «наклав лапу» на паливно-мастильні ресурси для Криму.

Президентові і справді не позаздриш. Для втілення своєї стратегічної лінії він отримав у спадок від минулої влади «умертвлений» закон про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю. «Умертвлений» тому, що насамкінець свого існування минула Верховна Рада не встояла перед шаленим тиском міліцейського лобі й скасувала вертикальну підпорядкованість спецпідрозділів з боротьби з організованою злочинністю і підпорядкувала їх начальникам міліції на місцях, котрі обіцяли самі справитися з мафією. Намагаючись у певний спосіб врятувати ситуацію, Л. Кучма надав міліції і СБУ ще один грізний інструмент — право на превентивні тридцятидобові арешти осіб, запідозрених у причетності до організованої злочинності, та й це, як бачимо, допомогло лише що мертвому припарка.

З другого боку, до певної міри руки Президентові зв'язала і Верховна Рада, яка дев'ять місяців не могла «народити» Закон «Про боротьбу з корупцією».

Одне слово, ні надійних правоохоронних структур, ні належної законодавчої бази Леонід Кучма не мав. Тому, за логікою, НБР потрібне йому, а отже, й усій державі, як повітря.

Судячи з розмов на нараді, представники президентської команди, зокрема помічник Президента генерал Юрій Гаврилов, з цим у цілому згодні. Однак вони за інший принцип створення цієї правоохоронної структури, од якого останнім часом відмовився Григорій Омельченко. Себто в адміністрації Президента хочуть бачити НБР як механічне злиття спеціальних підрозділів з боротьби з організованою злочинністю, що діють у МВС і СБУ.

На думку Г.Омельченка та його прихильників, ситуація змінилася, і нині може статися так, що наявні відомчі спецпідрозділи буде уже розформовано, а нову структуру ще не створено. Як результат, виникає вакуум, який на руку мафії. А де гарантія, що під цей «шумок» котрась із політичних сил, скажімо пропрезидентська, не скористається з нагоди здобути собі для наступної політичної боротьби банк даних спецпідрозділів. До того ж буде втрачено й елемент конкурентності, НБР залишиться монополістом, і ніхто не гарантує, що й у цій службі не заведеться корупція. І нарешті, як сказав новий голова постійної парламентської Комісії з питань законності і правопорядку Олександр Жир, який резон зливати в одне два неефективні (а це засвідчив час!) в боротьбі з корупцією підрозділи — від того НБР ефективнішою не стане.

Не вдалося остаточно з'ясувати і предмет діяльності НБР.

Не зійшлися сторони і в питанні про те, кому має бути підпорядковане НБР. Полковник Омельченко зізнався, що раніше він задумував цю структуру під сильну державну постать — тодішнього прем'єр-міністра Леоніда Кучму. А сьогодні, з огляду на зміни в розстановці політичних сил й особливо, коли «засвітилися» апетити й забаганки окремих їхніх представників, він вважає, що цю надзвичайно могутню структуру мусять контролювати і Президент України, і Верховна Рада, котра має затверджувати подані Президентом кандидатури на голову НБР та його заступників.

Незаперечним здається лише одне — НБР аж ніяк не може бути підпорядковане Кабінетові міністрів, з якого насамперед воно має викорінювати корупцію і продажність чиновників.

Може склалися патова ситуація. Команда Ю. Гаврилова вважає, що лише Президент Леонід Кучма своїм указом може реально створити таку вкрай потрібну силову структуру, а не Верховна Рада, котра мало не цілий рік приймала пакет антикорупційних законів. Команда Г. Омельченка не заперечує, що це прерогатива Президента України (саме тому вони до нього свого часу і звернулися), але нагадує, що НБР має бути органом дізнання й попереднього слідства, займатися оперативно-розшуковою роботою. А таке право йому може дати лише Верховна Рада України, внісши відповідні доповнення до Кримінально-процесуального кодексу та низки інших законів. І парламент, як запевнили ті самі Г. Омельченко та О. Жир, вони сьогодні спроможні переконати. Обидва депутати мали козир — саме того дня Верховна Рада прийняла дуже принциповий пакет антикорупційних законів, а це дає підстави вважати, що для очищення державних структур від метастазів корупції правова база уже з'явилася.

Вихід із цієї ситуації один: коли справді є обопільне бажання дати бій п'ятій — мафіозній — владі, то треба негайно шукати компромісного рішення.

Певне, виконуючи якісь попередні плани, досить дипломатичний заступник глави адміністрації Президента Леонід Підпалов, котрий вів нараду, кілька разів пропонував зайти здалеку — поміркувати над розробленням чергової програми боротьби зі злочинністю, виробити звернення учасників наради до Президента й Голови Верховної Ради і сформувати робочу групу для створення спеціальної структури з боротьби з мафією й корупцією.

Робочу групу, яка за тиждень-два має виробити план подальших дій і підготувати підвалини указу Президента, створили. А от працювати над ще однією програмою Омельченко і його однодумці категорично відмовилися — програм досить. Відмовилися приймати і звернення до керівників держави, мовляв, зайве агітувати їх потреби немає.

Чи справді такої потреби немає, пересвідчимося найближчим часом.

А поки що, як кажуть, інформація для роздумів: по закінченні наради досить дружньо налаштовані Л. Підпалов й Г. Омельченко дали короткі інтерв'ю українському телебаченню, у яких кожен висвітлив власну позицію. Через кілька годин «УТН» «озвучило» лише слова представника президентської команди. Л.Підпалов на висловлене з цього приводу подивування Г. Омельченка пообіцяв розібратися...

Долі людські

Женя ЦЕРУНЯН, головний редактор газети «Арагац»

Я люблю тебе, життя!

Замолоду, ще студентом медичного інституту в Північній Осетії, Олександр Навакатикян зробив свої перші кроки в науці, які були відразу помічені. Завершивши аспірантуру під керівництвом академіка П. Снохіна, він 1952 року захистив кандидатську, а 1961 року — докторську дисертації. 1965 року йому присвоєно звання професора, а 1988 року його обрано академіком Академії медичних наук Радянського Союзу (тепер Росії) за спеціалізацією гігієна праці та професійних захворювань; 1992 року обраний академіком АН України.

Олександр Навакатикян пройшов довгий і важкий шлях науковця. З 1951 р. працює в Донецькому науково-дослідному інституті гігієни праці та професійних захворювань, а 1968 року переїхав до Києва, де й працює в Київському науково-дослідному інституті гігієни праці та професійних захворювань, очолюючи відділ фізіології праці.

Велику вагу мають наукові та клінічні досліди вченого. Відомі його спостереження над видозмінами органів дихання, серцево-судинної та нервової системи, впливу на них різних чинників та професійної діяльності.

Особливої уваги заслуговує праця Олександра Навакатикяна в галузі фізіології та функціональних систем, результати якої опубліковані в монографії «Вікова працездатність людей розумової праці».

Скрупульозні досліди, проведені академіком, дозволили створити методи запобігання професійних захворювань, реалізовані на електростанціях та в інших галузях господарства України, Росії та Вірменії. Визнаний учений є учасником програми ліквідації наслідків, спричинених аварією на Чорнобильській АЕС. Разом із групою учених він буквально з перших тижнів приступив до цієї важливої і відповідальної роботи, вивчаючи стан оперативної групи та розробляючи методи подолання стресових ситуацій. Безпристрасний учений наполегливо впроваджує у життя свої методи, покликані сприяти збереженню життя. За цю працю він удостоєний урядових винагород.

О. Навакатикян — автор понад 300 праць, з яких 17 — монографії, 34 — опубліковані за кордоном. Під його керівництвом захищено понад 45 дисертацій.

Такий він — учений, людинолюб, почесний голова вірменської громади у Києві, академік Олександр Навакатикян, який, на верховинах свого 70-річчя, з усім запалом присвячує себе праці і робить це без гучних слів, без натуги, а всі труднощі для нього мають лише тимчасовий характер.

Медицина

Марина МІРОШНИЧЕНКО, журналістка

Старість — не радість

Але і її можна підсолодити. Або й віддалити. І насамперед — добрим самопочуттям

То прикро, але факт. Мало хто з жінок знає, що поява з роками тих чи інших нездужань або й хвороб — серцево-судинних, гіпертонії аж до остоброзу й порушень кісткового обміну — найчастіше є результатом гормональних змін у жіночому організмі. Адже в жінок, яким минуло 45 років, починають даватися взнаки певні дисгормональні порушення, тобто відбувається розбалансування гормональних рівнів, відчувається брак гормонів, що, зрештою, і призводить до патологічних змін в організмі. Закінчується це все для жінки найчастіше лікарнею, де в ортопедичних відділеннях лежить чимало бабусь з переломами шийки стегна.

Тепер причини цього негативного процесу вже стали зрозумілі спеціалістам, і лікарі рекомендують займатися профілактикою клімактеричних розладів. А почали з того, що спробували вводити жінкам естрогени—гормони першої фази жіночого циклу.

Уперше їх запропонувала в середині 80-х років фірма «Шеринг» — світовий лідер з випуску препаратів для терапії жінок старшого віку. До речі, відкриття, вивчення і практичне використання статевих та інших гормонів належать до найбільших досягнень сучасної медицини.

Останнім часом спеціалісти із «Шеринга» запропонували гормональні препарати зі спеціальними формулами. Зокрема, «Прогинову-21», яка містить у собі гормони дуже подібні до природного жіночого гормону. Згодом з'явилися «Цикло-Прогинова» і «Клімен». Як стверджують спеціалісти, за умови періодичного вживання цих препаратів уже через 2 — 3 місяці настає значне поліпшення самопочуття жінки.

Треба зауважити, що аналогічні проблеми з'являються і в чоловіків. Щоправда, даються взнаки трохи інакше. Якщо у жінок клімактеричні розлади призводять до значних змін у самому організмі, хоча не обходиться і без роздратування, проблем з нервами, то в чоловіків вочевидь переважають психоемоційні загострення. Для того щоб вони не з'являлися, спеціалісти рекомендують вживати препарат «Превірон», який має доволі м'які властивості й стабілізує гормональний рівень чоловіка.

Гормональними препаратами з маркою провідних зарубіжних фірм раніше мали змогу користуватися лише пацієнти привілейованого 4-го медичного управління — до інших аптек ці ліки просто не потрапляли. Ситуація істотно змінилася останніми роками, коли на українському фармакологічному ринкові з'явилися контрацептивні й гормональні засоби фірми «Шеринг». А в Київському науково-дослідному інституті педіатрії, акушерства і гінекології на кафедрі охорони материнства й дитинства вже протягом чотирьох років проводять спеціалізовані прийоми жінок, причому — безплатні, які страждають від клімактеричних розладів, а для лікування використовують препарати з маркою відомої німецької фірми.

«Шеринг» прийшов в Україну з серйозними намірами й надовго. Щоби бодай трохи підсолодити життя людей старшого покоління або й взагалі віддалити старість.

Богдан БЕРЕКЕТА, «Голос України»

Факт

Дружина посла хоче їздити на природу «Волинянкою»

Як повідомило Волинське телебачення, на Луцькому автомобільному заводі завершують роботу над «Волинянкою» поліпшеного варіанта. Машина незвичного жовтого кольору, призначена для дружини посла Великобританії в Україні.

Луцьку «Волинянку», яка відрізняється від інших автомобілів поліпшеними тягово-динамічними властивостями, леді замовила для прогулянок на природу. Вартість спецзамовлення — кілька тисяч доларів. На автозаводі про всяк випадок готують ще один такий автомобіль. Для кого? Зарубіжних посольств в Україні багато. Можливо, знайдеться ще леді, яка захоче мати всюдихід із Луцька.

Росія як Росія

Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, «Голос України»

Під короною північного сяйва

1. Чому всі просяться до капіталізму?

Про доволі провінційне місто Усінськ, що на півночі Республіки Комі, неподалік Полярного кола, кілька місяців тому заговорив буквально увесь цивілізований світ. І насамперед ті, хто особливо переймається екологічними проблемами. На магістральному нафтопроводі поблизу цього міста сталася аварія, і тисячі тонн нафти затопили-забруднили місцеву лісотундру. Досить сказати, що потік Безіменний, який впадає у річку Колву, скоріше нагадував тоді нафтову жилу — нерідко нафтовий пласт на воді сягав метра. Звісно, тепер ситуація вже не така загрозлива, але й досі у басейні Безіменного (та й на інших ділянках) працюють спеціальні бригади, які очищають забруднену-загиджену територію. Причому там, де нема змоги змити рештки нафти і мазуту водою і зібрати в ємкості, йдуть у хід лопати й носилки, а то просто вирубують забруднені кущі і спалюють їх. Марудна і неприємна то робота, але жити на просякнутій нафтою землі, коли все живе навкруги гине — ще гірше. І небезпечно для здоров'я. Зрештою, до ліквідації наслідків нафтового викиду залучено сотні, тисячі місцевих жителів, які ще донедавна шукали роботу і мали статус безробітного. Справді-бо: коли б не нещастя — не було б і щастя.

Ще донедавна в Усінськ, на навколишні нафтові родовища, їхали не тільки «за туманом», але й за довгим рублем. Бо й високі оклади, польові, преміальні, північний коефіцієнт — так і «набігало» до тисячі рублів, а то й більше щомісяця. Що то були за гроші — ми ще не забули.

— Я двічі пробував повернутися в Україну, — розповідав мені бурильник Іван Савлюк. — Бо і батьки живуть у селі під Івано-Франківськом, і сам там виріс. Та коли цілий місяць посидів за кермом "газона" в тамтешньому колгоспі й отримав 140 рублів, мене ніби муха на Спас укусила: "Е-е, за такі копійки я жити не можу!". Чи точніше — не звик. І знову повернувся на Північ.

Тепер, звісно, часи не ті. Проблем побільшало. А тут, ближче до Полярного кола, — і поготів. Житлове будівництво зведено до мінімуму, а ще сотні сімей в Усінську, та особливо — в робітничому селищі Парма (на мові комі — «тайга»), звідки двадцять років тому починалося освоєння нафтовиками навколишніх родовищ — тісняться у тимчасових дерев'яних будинках барачного типу. І шансів одержати добротну квартиру, з усіма комунальними вигодами, у них залишається дедалі менше. Ось хіба що купити. Тим паче, що чимало усінців протягом останніх років переїхало в інші регіони Росії, поближче до батьківського дому.

Поступила таким чином і технолог Ельміра М. Була в неї і робота, і квартира в Усінську, куди приїхала майже п'ятнадцять років тому після закінчення технікуму. Та життя не склалося — розлучилася з чоловіком. А тут ще зарплату почали видавати із великим запізненням. Заробиш тих триста-чотириста тисяч рублів (для Півночі це доволі скромна сума), їх виплатять через кілька місяців — і тієї зарплати, як кіт наплакав: інфляція усе «з'їдала». То й здала квартиру по найму, сама зареєструвалася як безробітна і поїхала на ціле літо з сином до матері у Башкортостан. Там у неї великий город, свій сад — отож роботи вистачало. А допомога як безробітній іде вчорашній нафтовичці не менша за колишню зарплату.

Тепер Ельміра знову шукає роботу. Бо з кожним місяцем розмір допомоги їй як безробітній зменшуватиметься. Але хоче потрапити у спільне підприємство. Не обов'язково за спеціальністю. Бодай прибиральницею. «Тоді можна буде залишатися в Усінську. А так немає ніякого сенсу», — почув від неї.

Найвідоміше в цих краях спільне підприємство — це акціонерне товариство закритого типу «Коміартикойл», яке буквально кілька тижнів тому відвідав Прем'єр-міністр Росії Віктор Чорномирдін. Створене воно чотири роки тому об'єднанням «Комінафта» спільно з канадською фірмою «Галф» на базі 4-ї експедиції Усінського управління бурових робіт. Щоправда, тепер у росіян з'явилися нові партнери — відома компанія «Брітішгаз», яка викупила канадську половину акцій АТ.

Але почерк роботи не змінився. Тут не звикли ні до простоїв, ні до халтури. Усі оперативно-виробничі справи вирішують протягом кількох хвилин: з допомогою рації. Що потрібно для нормальної роботи — відразу підвезуть на «точку», де ведуть бурові роботи, качають нафту чи ремонтують свердловину.

— Раніше, коли я працював майстром у нафто-газовому добувному управлінні, то тільки тим і займався, що шукав інструменти, деталі, механізми, — розповідає супервайзер (у буквальному перекладі з англійської — головний наглядач) бригади з капітального ремонту Віктор Жураковський. — Випрошував, «вибивав», міняв за пляшку-другу... Тепер я все це згадую, як дурний сон. І думаю: невже так можна було працювати? Бо все, що потрібно для нормальної роботи, у нас є. Причому високої якості, імпортне. Але і всі затрати скрупульозно підраховуємо, щоби вкластись у передбачені кошторисом, а то й заощадити гроші, якщо це можливо.

— Маєте від того якесь матеріальне заохочення?

— Ані копійки. Але я це так розумію: «Міцніше стоятиме на ногах наша фірма — ліпше житиме моя сім'я».

Треба сказати, що працівники «Коміартикойла» принаймні не нарікають на матеріальні нестатки своїх сімей. Але і потрапляють сюди на роботу найкращі спеціалісти. Причому за неодмінної умови: вони повинні мати рекомендації тих, хто вже працює у фірмі і надбав авторитет.

А той, хто уявляє собі звиклий прокурений вагончик у польових умовах, з брудною підлогою і давно непраною білизною на постелях, буде приємно здивований. Бо тимчасове житло у тундрі — за 100—150 кілометрів від дому — супервайзера і майстра (а вони на «точці» проводять безвиїзно два тижні) може конкурувати з деякими міськими квартирами: холодильник, автоматична пральна машина із сушарнею, дорога японська відеоапаратура, інші побутові прилади, зручні меблі, туалет, душова кабіна завжди з теплою водою. Та ще у приміщенні постійна температура, яку самі забажаєте мати. У розпорядженні як у супервайзера, так і в майстра «про всяк випадок» є службова «Нива».

Вахтовики після 12-годинної зміни їдуть відпочивати в кемпінг, що за кілька кілометрів, де також є усі побутово-культурні умови для того, аби «відійти» від роботи. І так протягом двох тижнів щомісяця.

Як бачимо, новітні капіталісти на це не шкодують грошей, не економлять на кожній дрібниці. Але й недбалості, а тим паче — п'янства не терплять. А хто на це «страждає» — виганяють відразу. Без попереджень, умовлянь та різних погоджень з профспілками.

... За годину до відльоту з Усінська В. Чорномирдін із властивою йому лаконічністю заявив: «Ми тут надовго, ми тут назавжди. Наявну в Усінську базу використовуватимемо максимально довго. Із врахуванням цієї бази братимемо Північ, розроблятимемо родовища... І навряд чи є сьогодні потреба будувати в цьому регіоні інше місто». Одне слово, прем'єр дав зрозуміти усім, що Усінськ Росії потрібний, і місто може розраховувати на підтримку держави.

Як воно там буде — покаже час. Але чого може вартувати «царське» слово, та ще й у провінції, свідчить таке: вже через кілька днів ціни в Усінську на квартири, гаражі, дачі істотно зросли.

Схоже, що надовго залищаються тут і ті, хто починав освоювати нафтові родовища чи приїхав згодом, бо вже цілі дачні мікрорайони з'явилися за містом. З городами, теплицями, банями... І все здебільшого на болоті, або в ліпшому разі — на піску. Як і ті, хто прийшов зовсім недавно, взявши собі у союзники іноземний капітал. І вже першу бурову установку американської фірми «Паркер» монтують тут, за Полярним колом, на Верхньовозейському нафтовому родовищі. Так, місцевим бурильникам не вистачає роботи, але британські компаньйони «Коміартикойла» наполягають на тому, щоби залучати до робіт й інші іноземні компанії. Аякже має бути конкуренція! Та хто в ній візьме гору — неважко здогадатися. Досить навіть на око порівняти дві бурові установки, які, до речі, і стоять неподалік одна одної, щоби зробити далекосяжні висновки.

Кажуть, донедавна дітей в Усінську влітку взагалі не було видно. Їх батьки відвозили на Південь — поближче до моря, до родичів, у піонерські табори... Тепер такого вже немає. Адже багато сімей роками не виїжджають у відпустку — дорога поїздом далека і незручна, а на літак — грошей бракує.

Не всім, звичайно. Он майстер Олександр Анікушин з «Коміартикойла» збирається провести відпустку з сім'єю наступного місяця у Туреччині. Вже виробив закордонні паспорти. А поїхати звідси на середземноморські пляжі легше, ніж, скажімо, в Ялту чи Сочі. Туристичні фірми організовують чартерні рейси безпосередньо з Усінська. Платіть гроші — і згаряйте на здоров'я!

А бурильник Іван Савлюк проводить свою відпустку, як правило, в прикарпатському селі Ганусівка, у батьків. Туди відправляє на літо і дружину з донькою-школяркою — його зарплата в «Коміартикойлі» дає змогу це робити. І на жодні кордони і митниці не скаржиться. Бо розуміє: в тому, що сьогодні сутужно живеться багатьом росіянам, треба шукати причини не в розпаді Союзу, не в появі нових держав, зокрема — України, а передусім у чомусь глибшому, суттєвішому.

Та й добробут Івана і його сім'ї протягом останнього часу не погіршився, а скоріше — навпаки.

Пам'ятаєте фразу, сказану супервайзером ремонтної бригади: «Міцніше стоятиме на ногах наша фірма — ліпше житиме моя сім'я».

Республіка Комі.

На знімках: збирають нафту і мазут на берегах потоку Безіменний; ось такий він, майстер Анікушин на малюнку, зробленому рукою робітника; без доброго настрою гарної зачіски не зробиш.

Зарубіжні зв'язки

«Гарну річ завжди приємніше купувати у гарній крамниці»

Вітчизняного товаровиробника визнають у Європі

НЕЩОДАВНО в Києві вперше побував генеральний директор голландської фірми «Р і Р Вінкелінріхттінген БВ» (R e R Winkelinrichttingen BV) з комплексного обладнання магазинів пан Рональд Ван Лотрінген. Мета його поїздки була суто ділова. Та офіційні зустрічі й переговори не завадили одному з найбільших бізнесменів Європи ближче ознайомитися з Україною. З Рональдом Ван Лотрінгеном розмовляє наш кореспондент.

— Пане генеральний директоре, кажуть, ви досить добре знаєте нинішній економічний стан України. Проте, приїхавши до Києва, не обмежилися знайомством з ним, а провели ряд ділових зустрічей. Чи не припускаєте ви, що це може започаткувати діяльність вашої фірми в Україні?

— Так, ви маєте рацію, у нас є такі плани, і ми сподіваємося, що наша діяльність тут виявиться корисною і небезуспішною. Я добре знаю, що магазини переважно відвідують покупці із середнім достатком, для котрих ціни на товари мають певне значення. Ціни на товар вони завжди зіставляють з його якістю. Але при цьому небайдужі й до дизайну магазину — він відіграє додаткову привабливу роль. Гарну річ завжди приємніше купувати в гарній крамниці. Психологія покупця в усьому світі однакова: за рівних умов на ціни він віддасть перевагу торговому закладу, де його краще обслуговують, чий інтер'єр привабливіший.

Ми вважаємо, що нині ситуація в Україні сприяє початку діяльності тут «Р і Р» — відбувається приватизація, тисячі маленьких і великих магазинів стануть приватними, їх власники, звісно, прагнутимуть того, аби їхні магазини були зручні, гарні, щоб покупець віддавав перевагу саме їхньому торговельному закладу, робив вибір на їх користь.

— І все-таки, які «за» подолали консерватизм, властивий кожній солідній фірмі, підштовхнули «Р і Р» до певного ризику, пов'язаного з початком діяльності в країні з нестабільною економікою?

— Справді, наші кроки в цьому напрямі швидкими не назвеш. Проте, переконаний, їх можна вважати за досить поступальні. Вже більш як два роки наша фірма тісно співпрацює з кількома українськими підприємствами, які виробляють сталеві штампувальні деталі для нашого торговельного обладнання. Наші нові партнери довели, що вони можуть працювати на найвищому професійному рівні, якість деталей, що їх виготовляють на українських заводах, відповідає стандартам «Р і Р».

В результаті такої діяльності виник колектив однодумців, українська сторона переконала керівництво нашої фірми в тому, що за нашої підтримки вони зможуть ефективно займатися в Україні облаштуванням магазинів продукцією, яку виробляє «Р і Р», при цьому істотно розширюючи асортимент українських комплектувальних, що їх поставлятимуть до Голландії.

Кілька місяців назад у Києві побував технічний директор «Р і Р» Руд Дікман, у «Київпроекті» за сприяння українських колег було організовано невелику виставку з демонстрацією продукції нашої фірми. Незважаючи на її скромні масштаби, вона отримала позитивний відгук у відвідувачів. Ми вирішили відкрити постійну виставку-продаж нашого обладнання. Приміщення для неї нам люб'язно надало київське АТ «Металпресмаш» — один з наших партнерів з виробничої діяльності.

— Іноземні фірми поки що дуже нерішуче інвестують свої кошти в економіку України. А ви готові до створення спільного підприємства?

— Так. Але при цьому розуміємо: для того, щоб наша продукція знайшла масового покупця в Україні, треба істотно зменшити на неї ціни. Це можливо тільки в разі, коли значна частина комплектувальних для виробленого нами обладнання випускатиметься тут — в Україні. Якщо наші плани здійсняться, ми на взаємовигідних умовах готові передати українській стороні і наші ноу-хау.

Розмовляв Роман ВАТРИЧ.

Микола НЕЧИПОРЕНКО, «Голос України»

Куди течеш, Дніпре?

***Я**КЩО у краплині води справді можна побачити відображення чогось великого, то у краплині дніпровської води вже давно більше отрути, ніж цілющості, бо Дніпро сьогодні — це ріка, яка вмирає в зоні злочинного розбійництва.*

Якщо ми й досі гадаємо, ніби живемо в зоні екологічного лиха, то дуже помиляємося. Бо насправді лихо з нами, з нашою хворою совістю і нашим злочинним способом життя, коли нічого сущого не цінуємо, прирікаючи себе і своїх потомків на загибель.

Якщо нам справді не уникнути кінця світу — потопу чи ще чогось страшнішого — то це буде не за велінням якихось надприродних сил, а самогубство, бо в дарованої нам природи не вистачить сил оборонятися, отож і втопимось у власному багні.

Зона екологічного... розбою

Уже багато літ я живу на самісінькому березі Дніпра, бачу його щодня. І часто мені здається, що могутня ріка ніби лякана: боїться кожного, хто до неї приходить. Бо не вірить чи й не пам'ятає, щоби приходили з добром. Досить піднятися за межі міста вгору проти течії, туди, де занедбані й потрощені плавні, або спуститися вниз, за поруйнований закуток колишньої фортеці Кодак, як скрізь наражаєшся на захаращеність і сміття. А куди скидають нечистоти? Хіба не в ту криницю, з котрої п'ють воду. То Дніпро уже немов чужий людям, а люди чужі йому, і все разом це справляє гнітюче враження. Передусім — спустошливої зони для людських душ. Бо, мандруючи далі берегами, хоч і бачиш всюди немислимі скупчення хапливих «дачних» забудов, однак вони — явне грабування і нівечення берегів, коли Дніпро начебто близько, а ближчим, ріднішим не стає.

Хай це мої суто суб'єктивні і замішані на почуттях міркування, але ж достатньо і цілком офіційних та авторитетних свідчень, що головна ріка України приречена нинішнім поколінням. Це треба тільки чесно і вголос нарешті сказати. Саме на останню четверть століття припав той рубікон, після якого ріка потекла в небуття, а нами нічого не робиться, щоб відвернути загрозу.

Природа, до речі, завбачливо «змайструвала» механізми знешкодження різного непотребу, і кожна ріка в тому числі спроможна оновлювати себе, коли від будь-якого забруднення й сліду не зостається. Одначе це відбувається за однієї умови: на тисячу частин чистої води має припадати лише одна частина стічної. А сьогодні у Дніпрі порція брудної розбавляється тільки в тридцяти чотирьох тотожних порціях природньої. І то це за дуже оптимістичними обчисленнями. Бо ось в академічному інституті природокористування й екології (котрий не випадково, думаю, «прописаний» у Дніпропетровську) кандидат біологічних наук Алла Корабльова заявляє, що за ретельнішого врахування всіх джерел занапащення в межах Дніпропетровської області реальне співвідношення змішування стічної та природної води — одна частина до чотирнадцяти. А це в «перекладі» на зрозумілу мову означає: ріка уже однозначно втратила здатність самостійно «утилізувати» відходи та відроджуватись у первісному вигляді. І без людської допомоги в даному разі безпомічна.

І нині загроза навіть не в тому, що у Дніпрі вміст свинцю, цинку, міді, кобальту, хрому, марганцю, інших металів, радіонуклідів, нітратів і пестицидів, ще понад півтори сотні різних отрутохімікатів у кілька десятків разів перевищує «допустимі» норми накопичення. Страшніше, що вкупі вони давно утворюють найнесподіваніші і надто шкідливі суміші, сполуки і — даруйте — «настойки», взаємодіють, вступають у всілякі бурхливі чи уповільнені хімічні реакції. А результат — і кислоти, і луги, й окисли, й отрути, і ще, бозна що, й техногенного навантаження Дніпро уже не витримує.

Мало хто знає, приміром, що традиційне знезараження дніпровської води «хлоркою» (від живих організмів і збудників хвороб) — це сьогодні не просто як мертвому припарка, а вже навіть небезпечний чинник. Адже у стічних водах з участю активної «хлорки» там і тут утворюються досить отруйні сполуки. І це настільки небезпечно, що коли негайно не відмовимося від хлорування води, то це незабаром назвуть черговим екологічним злочином проти свого народу.

Черговим тому, що йому передувало і передує надто багато скоєних раніше. Бо чому Дніпро, і особливо у нас, на Дніпропетровщині, перебуває сьогодні у такому катастрофічному стані? Тільки тому, що ми на його берегах і притоках не господарюємо, а поводимо себе, як хижаки і безбатченки, трощимо, нищимо, захаращуємо — грузнемо по самісінькі вуха у бруді. І прадавня річка просто першою і найчутливіше реагує на це немислиме і безпрецедентне безчинство. Все те дошкульне і непоправне, що в її басейні діється водоймищам, грунтам, лукам, повітряному простору і т.д., потім наздоганяє нас, загаджує і гальмує течію Дніпра.

Отож насправді ми живемо не в зоні екологічного лиха, а в зоні екологічного розбою. Почнемо з того, що Дніпропетровщина — це багатющі родовища залізної, марганцевої, уранової руд, вугілля й газу, гранітів і коаліну, інших корисних копалин. Здавалося б, тільки втішайся і розумно розпоряджайся цим добром! Але як здійснюється видобуток? З безбожним марнотратством і «перелопаченням» підземних сховищ і руйнівними зрушеннями поверхні, на яку викачують і кубокілометри шахтних вод, на якій складують і мільярди тонн породи. Або риють велетенські кар'єри, з яких потім вибухи здіймають високо у небо сотні тонн гірничої маси і пилюки. І не лише американці виявилися хитріші й уже давно практично не видобувають копалин на своїй території. І в решті світу в переважній більшості вже навчились або з мінімальними втратами для навколишнього середовища виймати необхідне з надр, або неодмінно відновлювати поруйноване. А в нас, куди не ступи, мертві краєвиди, мов після страшних, атомних побоїщ. І рукотворні курні гори твердих порід — відстійники рідинних відходів, що постійно просочують отрутою дедалі глибші верстви землі.

На обох берегах конаючого Дніпра розпочалося, по суті, й вимирання люду. Я просто не наважуюсь обнародувати статистику з цього приводу, така вона моторошна, яку роздобув у місцевих інстанціях. Скажу лише таке: протягом останніх п'яти років у кілька разів зріс відсоток онкологічних захворювань, почастішала і дитяча смертність.

Вже не знайти на Придніпров'ї матері, в молоці якої немає отруйних сполук. А нам усе не по кишені замкнені, безвідходні чи сухі технології, очисні комплекси, які працюють з максимальною ефективністю. Ось і розплачуємося найдорожчим — людським життям.

Я не наївний і розумію: то просто несерйозно вести сьогодні мову про згортання на берегах Дніпра виробничої діяльності. Тим паче, що це стосується виробничої діяльності на території майже всієї України. Але ж і не треба спрощувати того факту, що ми створили нищівне, природовбивче виробництво, котре зрештою — рано чи пізно — змушені будемо зупиняти. То чи не краще починати робити це тепер, поки триває структурна перебудова нашої економіки? Перетерпіти вже раз — і квит!

Давно знаю відомого в нас еколога, доктора біологічних наук Григорія Шматкова, який займається моделюванням майбутніх екологічних систем. І я все думав, що «конструює» він штучні річки, водоймища і таке інше. Коли, виявляється, ні: в розробках-пропозиціях Григорія Григоровича не йдеться, скажімо, про механічні чи електронні датчики самопочуття біосфери. Натомість — природні. На Дніпрі, наприклад, — густа мережа акваріумів, через які й тектиме прадавній Славутич. Тільки-но в котромусь рибки заметушаться — відразу тривога.

Ось тільки чи сприйматимемо близько до серця ці тривоги, коли до теперішньої, страхітливішої, байдужі? Коли сьогодні Дніпру треба судитися з нами як постраждалому? А, можливо, суд уже йде?

Ці нотатки я спершу назвав так: «Умираюча ріка в зоні безкарного злочинства». Але потім зрозумів, що це не так.

Що насправді Дніпро нас покарає. І доволі відчутно.

Якщо вчасно не візьмемося за розум.

Дніпропетровська область.

Район у місті

Василь БАБУХ, «Голос України»

Бунтівлива Садгора

***М**ІСТЕЧКО з такою гостинною назвою влилося до складу Чернівців тридцять три роки тому. До цього воно було «столицею» одного з невеликих сільських районів, гуртувало довкола себе близько десятка населених пунктів, мешканці яких вирощували хліб, овочі, займалися тваринництвом, одне слово, в поті чола трудилися на колгоспній землі.*

Садгора, хоча й мала статус міста, зовні нагадувала велике село. Ці патріархальні обриси проглядаються й тепер і це зрозуміло. Адже в жилах місцевих мешканців споконвіку тече селянська кров, їхні руки звикли поратися коло землі, вона була, є і буде для них годувальницею. Навіть зводячи нові будинки, садгірці не ганяються за модою, а залишаються вірними дідівським і батьківським традиціям. Кожне таке обійстя зберігає елементи сільської архітектури, хоча поряд у сусідніх міських районах такого вже не побачиш. Там на місцях колишніх сільських хат вже давно височіють стандартні висотки-комуналки.

Та урбанізація залишила свої зарубки-карби й на терені патріархальної Садгори. За останні роки тут почали з'являтися промислові велети, серед них і оборонного призначення. Небо над містечком швидко потемніло від шкідливих викидів цих монстрів.

Біда змусила багатьох мешканців стати на захист свого містечка. В районі започатковувався рух за порятунок його екології. Вдаючись до різних форм протесту, ентузіасти таки домоглися свого. Під їхнім тиском місцева влада здійснила перепрофілювання одного з найшкідливіших підприємств, перестав отруювати людей і динозавр оборонки — радіотехнічний завод.

Бунтівливий дух у садгірців не пропав і сьогодні. Завирували нові пристрасті — район заявив, що хоче відлучитися від міста й знову повернути собі статус сільського. Очолили цей гохід найрішучіші депутати Садгірської райради. Їх підтримують значні верстви населення, хоча, слід зазначити, є й такі, що не сприймають цього сепаратистського задуму.

— Що підігріло ці пристрасті? — запитую в голови Садгірського райвиконкому Зиновія Полюги.

— Передусім те, що, перейшовши в міське підпорядкування, Садгора не отримала обіцяних пільг і благ. Агітуючи людей за прилучення до обласного центру, тодішні можновладці наговорили їм сім мішків гречаної вовни — пообіцяли прокласти нормальні дороги, налагодити стабільне транспортне сполучення, розпочати забудову сучасного житлового мікрорайону з інженерними мережами, об'єктами охорони здоров'я, школами, кінотеатри і, насамкінець, газифікувати місто за державний рахунок. Але все це зосталося лише на словах. За тридцять три роки ми спромоглися звести лише одну лікарню, яку через брак коштів ніяк не можемо ввести в експлуатацію. Газ до квартир садгірці підводять за власні кошти.

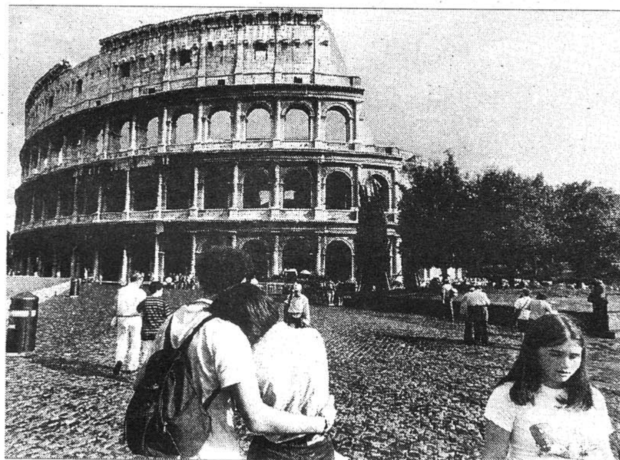
Іншим детонатором стала земля. Багато мешканців мають нині у своєму користуванні по 25 соток городу і більше, які дісталися їм ще з часів, коли район мав статус сільського. У місті згідно із Земельним кодексом можна утримувати десять соток. Саме це й спричиняє тривогу, бо розпочинається приватизація землі. У зв'язку з цим садгірці побоюються, щоб їм не вкоротили присадибні ділянки.

Цими днями від хати до хати ходять члени ініціативної групи, щоб загітувати якнайбільше людей за підтримку ідеї виходу Садгори з міського підпорядкування. Завирували пристрасті і в деяких навколишніх селах, що теж воліють знову повернутися до свого колишнього району.

Але остаточну відповідь на це непросте питання повинна дати сесія райради, яка має відбутися найближчим часом. На ній схрестять шпаги депутати — прибічники «сепаратистської» ідеї й депутати-опоненти. Відстояти свою позицію в атмосфері назрілого протиборства буде нелегко.

Чернівці.

Олександр КЛИМЕНКО (фото), «Голос України»

Вічна загадка Рима

Як ви гадаєте: чому справжній чоловік прагне бодай раз у житті побувати у Вічному Місті — Римі? Щоби доторкнутися рукою древньої стіни Колізею і сфотографуватися на його тлі? Щоби походити вулицями, де витає дух славних Цезарів і бунтівливого Спартака? Щоби заніміти перед красою собору Святого Петра й отримати папське благословення? Певно, то великі спокуси для того, щоби замовляти квиток на літак до Рима. Але справжній джентльмен їде до Вічного Міста ще й для того, щоби побачити справжніх римлянок. Симпатичних, непередбачуваних, спокусливих.

Бо що то за Рим без красивих жінок!

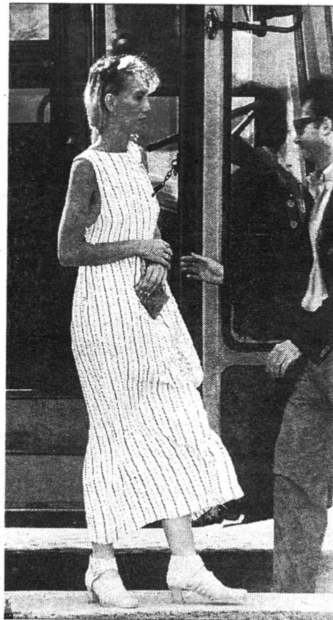
Що, ви ніколи не бачили, як безпосередньо й водночас романтично поводяться римлянки? Тоді негайно замовляйте квиток до Вічного Міста.

А якщо жодна римлянка не обдарує вас приязною усмішкою? Тоді підете подивитеся на Колізей. Принаймні нічого не втратите.

Бо Рим до кінця неможливо «прочитати» і збагнути, як і жіночий характер.

В.К.

Відлуння тижня

НАТО, тут гаряче. Аж до холоду...

НЕДАВНІ заяви керівників центральноєвропейських країн про намір після вступу до НАТО розмістити на своїй території ядерну зброю спричинили в України занепокоєння.

Міністр закордонних справ Геннадій Удовенко заявив на брифінгу, що поява ядерної зброї в країн-сусідів буде провокацією і значно ускладнить ставлення України до розширення НАТО. Глава зовнішньополітичного відомства висловив надію, що Північноатлантичний альянс і сам на це не піде.

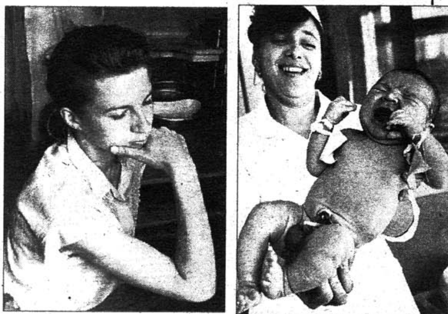
З часу, коли Україна, будучи третьою за своїм ядерним потенціалом серед країн-володарок такої зброї, відмовилася будувати власну державу під ядерною парасолькою, приєднавшись до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї, вона була послідовною, закликаючи наслідувати її приклад.

Уже вкотре можна переконатися: як тільки подме вітер холодної війни, з'являються яструби. Цього разу Україна знову і знову заявляє про те, що спрямує зусилля на поліпшення політичного клімату. Не допустить, щоб яструби взяли гору.

Залишається сподіватися, що здоровий глузд візьме гору й над нами не висітиме загроза нової холодної війни.

Діти — це квіти в чужому городі?

ВІДОМА істина: не ми вибираємо батьків і час народження. І якщо головним питанням шекспірівських часів було «бути чи не бути?», то нинішня молодь ламає голову: «народжувати чи не народжувати?»

Обстоюючи демократизацію суспільства, в нашій державі до цієї проблеми поставилися аж надто лояльно. І ось результат: на першу вимогу жінки (дарма чим вона пояснює своє бажання позбутися дитини) її направляють під ніж хірурга.

За свідченням Міністерства охорони здоров'я України, останніми роками кількість припинень вагітності біологічним і хірургічним втручанням у півтора раза перевищувала кількість народжених. Жінок не лякає те, що кожен 2000-ий аборт закінчується смертю для вагітної, а 50 відсотків жінок, які зважилися на повторні аборти, очікує безпліддя.

У західних країнах питання «народжувати чи не народжувати» давно перейшло з морального в політичне. Найбільше противників абортів у країнах, що сповідують класичну католицьку релігію, адже відомо, що згідно з католицькими канонами, душа народжується в мить зачаття. З огляду на це, Ватикан виступає не тільки проти абортів, а й проти застосування контрацептивів. За категоричністю у ставленні до абортів друге місце після Ватикану посідає Ірландія, найбільш консервативна католицька країна. В цій державі аборти заборонені взагалі, навіть якщо вагітність загрожує життю жінки.

Пригадуєте масові рухи протесту, що проходили в Ірландії на початку 90-х років і спричинили навіть національний референдум. Завагітніла 14-річна ірландка. Її згвалтував батько подруги, сусід і навіть друг сім'ї. І все ж судова влада дозволу на аборт не дала. Дівчинці навіть не дозволили виїхати до Великобританії, де до абортів ставляться терпиміше. Скандал набув такого розголосу, що долю дівчинки довелося вирішувати на загальнонаціональному рівні. Громадянам запропонували відповісти на три запитання: «Чи згодні ви з тим, що жінки можуть виїздити за кордон, аби зробити аборт?»; «Чи можуть ірландки отримувати інформацію про зарубіжні спеціалізовані клініки від своїх лікарів?» (навіть це було заборонено); «Чи припустимі аборти у виняткових випадках?» Тільки на перші два запитання більшість громадян відповіла «так».

Не менші пристрасті вирували кілька років тому і в Польщі, яка нещодавно прийняла закон про заборону абортів. Головним натхненником його був Президент Лех Валенса, відомий прихильник католицизму, багатодітний батько. Його підтримав під час своєї поїздки до Польщі і Папа Римський Іоанн Павло II, авторитет якого у цій країні надзвичайно великий.

Навіть у країні «вседозволеності» — США з абортами не все так просто. Недільна проповідь Папи Римського Іоанна Павла II, котрий перебував з візитом у цій країні і, скориставшись з нагоди, закликав американок відмовитися від абортів, спричинила масові рухи протестів. Американки вважають, що ніхто, крім них та їхніх чоловіків, не має права вирішувати: народжувати чи ні, і скаржаться, що в багатьох штатах недемократично ставляться до цього пікантного питання.

Так, наприклад, в 21 штаті прийнято закони, що забороняють штучне припинення вагітності за будь-яких умов. У більшості штатів є певні обмеження: в 26 штатах, перш ніж зробити аборт, жінка зобов'язана прослухати курс лекцій про розвиток плоду і можливі наслідки цієї операції. І все ж таки з 1969 року в США було зроблено майже 25 мільйонів абортів.

Чому з 1969 року? Бо саме цим роком датована відома справа «Ро проти Уейда», після якої, по суті, розпочалася легалізація абортів. Суть її така: Норма Мак Корвей стала жертвою згвалтування і звернулася в клініку з проханням обірвати вагітність. З'ясувалося, що за законом вона не має на це право. Судовий розгляд тривав так довго, що до вищої інстанції її справа дійшла тільки через... три роки. І хоч на той час Норма стала матір'ю, вона все ж таки відстояла права мільйонів жінок на аборт.

Нині в країнах, де право на аборти істотно обмежене, проживає 10 відсотків населення планети. Закони, що дозволяють такі операції в Центральній та Східній Європі були прийняті в 50- х роках цього століття. У Західній Європі та Скандинавії — в 70-х роках, в Іспанії та Португалії — у 80-х. Наймолодший закон — у Бельгії (початок 90-х).

Найсуворіше законодавство, як ми вже згадували, — в Ірландії. Схожі закони діють в Ірані, деяких країнах Латинської Америки та Африки. Іспанія, Португалія та Ізраїль — країни, де право на аборт обмежене. Країни, де дозволено аборт, якщо він загрожує життю жінки — Бельгія, Болгарія, Великобританія, Італія, Німеччина, Польща, Румунія, Фінляндія, Угорщина, Японія. На перше прохання жінки їх роблять в Китаї, Голландії, Швейцарії, Франції та в європейських державах колишнього СРСР.

Можна ще довго моралізувати з цього приводу, але в Україні приріст населення вже третій рік — від'ємний.

Наталя ФІЛІПЧУК.

Звідусіль

ОЦЕ ТАК НАБІР!

РОЗСЛІДУВАННЯМ принаймні 15 серйозних злочинів, що скоїли росіяни, займалися минулого року органи внутрішніх справ Кіпра, повідомила газета «Сайпрус мейл», посилаючись на офіційного представника головного поліцейського управління. 1994 року на острові було заарештовано близько 20 російських громадян, які скоїли різноманітні правопорушення, — повідомляє ІТАР-ТАРС.

За наявними даними, російська влада також стурбована повідомленнями, які з'явилися, про «відмивання» грошей через Кіпр.

Серед злочинів, які зустрічаються найчастіше, що їх чинять росіяни, кіпрська поліція називає такі, як наркобізнес, вимагання, крадіжки, подання фальшивих банківських чеків та інші види шахрайства — повний «джентльменський» набір — і, звичайно, зловживання алкогольними напоями, що веде до здійснення дій, що тягнуть за собою кримінальне покарання.

Амністія

Бібліотека Оксфорду оголосила амністію боржникам. Її працівники приймали затримані книги й не вимагали заплатити штраф за прострочений час. Сподівання ініціаторів незвичної акції справдилися. Було повернено книги, які багато років тримали неакуратні читачі. Рекорд забудькуватості встановив один з найстаріших мешканців університетського міста: він повернув книгу, яку взяв 57 років тому.

Що на цьому знімку не так?
Автори трьох найкоротших трактатів (одна друкована сторінка) одержать призи.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ЗАКОН ПРО ЧОРНУ ІКРУ

ІРАНСЬКИЙ парламент ухвалив закон про чорну ікру. Його суть, повідомляє газета «Абрар», зводиться до того, що відтепер ніхто, крім державної риболовецької компанії, не має права не лише торгувати ікрою на зовнішньому ринку, а й ловити осетрову рибу, видобувати з неї ікру, консервувати її, перевозити та складувати.

Порушники закону, включаючи ті риболовецькі кооперативи та приватних осіб, що не отримали ліцензії, будуть підлягати великим штрафам та ув'язненню терміном до півроку.

Між іншим, в іранських магазинах ікру осетрових, якої раніше було надмір, сьогодні не знайти. За ствердженням місцевих торговців, це пов'язано зовсім не з поганим уловом, а з конфліктом між державною риболовецькою компанією «Шилат» та міністерством торгівлі навколо цін за ікру.

Водночас парламент зробив більш суворим закон про лов риби у територіальних водах Ірану. Іноземні судна-порушники, яких спіймали на місці злочину, будуть змушені здати улов та сплатити штраф у розмірі до 50 млн. ріалів (близько 150 тис. доларів). «Суднам- рецидивістам» погрожує конфіскація.

На закуску

Страва з банана

САЛАТ (НА 6 ЧОЛОВІК). Приготуйте: 6 бананів, 1 столову ложку соку лимона, 15 грамів олії, 125 грамів майонезу, 125 грамів кефіру, 45 грамів родзинок (попередньо протримавши їх у воді 30 хвилин), кілька свіжозмелених горошин чорного перцю і, якщо вдасться знайти, 10 грамів порошку карі. Покладіть нарізані на шматочки банани у глибокий салатник і збризніть їх соком лимона — це попередить їхнє потемніння. Обсмажте порошок карі в олії на малому вогні 1 хвилину. Знявши сковороду з вогню, вилийте на неї майонез і кефір, перемішайте вміст та додайте отриманий таким чином соус в банани. Обережно перемішайте, а потім посипте зверху перцем.

На випадок нещастя

Надзвичайний і Повноважний Посол Федеративної Республіки Німеччини доктор Александр Арно минулої середи передав заступнику голови координаційного комітету з питань гуманітарної допомоги при Кабінеті Міністрів України панові Броніславу Омецинському автомобіль швидкої медичної допомоги, придбаний на кошти Міністерства закордонних справ Німеччини.

Автомобіль постійно перебуватиме в Карпатах, щоб надавати екстрену допомогу членам української олімпійської команди при нещасних випадках. Він повинен також поліпшити медичне обслуговування регіону.

Автомобіль досі належав зареєстрованому товариству «Йоганітер—Унфальгільфе» (орден іоаннітів), яке разом з іншими організаціями надає швидку медичну допомогу в Німеччині. Крім того, воно займається питанням підготовки медичних сестер та розподілу гуманітарної допомоги.

Дмитро КОМАРЕНКО.

Козаків у Грузії поважають

У Республіці Грузія 400-річчя від дня народження Богдана Хмельницького широко висвітлюється в місцевих засобах масової інформації, повідомило Українське посольство України в Грузії. Одна з провідних газет країни «Кавкасіоні» опублікувала статтю посла України в Республіці Грузія Д. Касьяненка «Богдан Хмельницький — національний герой України». Ювілею Б. Хмельницького присвятили свої публікації такі газети, як «Закавказькі воєнні відомості», «Свободная Грузия» та інші.

У рамках заходів, намічених по відзначенню ювілею, посольством України в Республіці Грузія при підтримці товариства «Грузія—Україна», вчених Інституту історії Академії наук Грузії та Тбіліського державного університету ім. І. Джавахішвілі в актовому залі ТДУ було проведено наукову конференцію. В її роботі взяли участь представники Міністерства культури Грузії, відомі вчені, професорсько-викладацький склад, представники громадськості, студентської молоді, засобів масової інформації.

На конференції підкреслювалося, що Грузія пов'язана з Україною багатовіковою дружбою та співробітництвом, що в епоху Б. Хмельницького грузини приймали дуже активну участь в усіх процесах, які відбувалися в Україні, і пропонували продовжувати дружбу двох православних народів.

Урочистості, пов'язані з ювілеєм Б. Хмельницького, продовжуються. На вулиці, яка носить ім'я великого гетьмана України, найближчими днями планується відкриття меморіальної дошки.

Еліта, нація, держава

ДУХОВНІ СТЕЖКИ ПЕРЕТИНАЮТЬСЯ БІЛЯ БОЖОГО ПРЕСТОЛУ

На запитання нашого кореспондента відповідає єпископ Харківський і Полтавський УАПЦ Ігор (Усиченко)

— Владико, в літературних творах від І. Вишенського, І. Нечуя-Левицького, С. Руданського та інших дійшли до нас не вельми похвальні враження про духівництво. Особливо про, так би мовити, побутовий зріз його життя. А як воно ведеться сьогодні?

— Трагічний досвід нашої історії доволі виразно показує сувору логіку і жорстоку доцільність винищення національної еліти панівними режимами. Будь-хто з окупантів в Україні звертав увагу передусім на духівництво, на те, щоб його підпорядкувати, знекровити, дискредитувати. Так було за часів польської займанщини, коли православні єпископи на відміну від римо-католицьких не мали права обіймати місця в Сеймі, коли навіть соціальний статус православного духівництва був незмірно нижчий від представників релігійної культури панівної польської нації — римо-католиків.

Така ситуація склалася у XVII—XVIII століттях, коли в міру прилучення України до сфери впливу Російської держави, керованої концепцією Третього Риму, Українську Церкву децентралізують, її єпископат виселяють за межі України, замінюють духівництвом з Росії.

У XVIII столітті російський царат прагне змінити соціальний статус українського священика, який доти був осердям духовного життя нації. З часів Київської Русі саме священик був центральною постаттю у процесі творення української культури. Як письменник, як літописець, як художник, як лікар, зрештою. Все це змінюється протягом якихось півтораста років.

Священик, панотець стає персонажем анекдотів, сатиричних віршів. І вже в Україні, цнотливій у ставленні до релігійних тем, навіть з кінця XVIII століття з'являються антиклерикальні сюжети в літературі. Скажімо, «Плач київських монахів», невідомий автор якого кепкує зі священиків, які не хочуть позбутися своїх маєтностей. Річ у тім, що саме тоді було підрубано й економічне існування Церкви, щоб перетворити її на механічний додаток держави. Відбулася секуляризація монастирських маєтностей, земель.

Отже, протягом кількох століть Церкву в Україні не знищили, але дискредитували, а духівництво перевели на іншу систему освіти.

Почитаймо уважніше Нечуя-Левицького. Він не просто відображає анекдотичні постаті старосвітських панотців і паніматок, він показує трагічну зміну поколінь священства, коли разом із священиками, вихованими у традиціях Києво-Могилянської школи, приходять нові службовці держави, які формально ставляться до духовного обряду, дбають передусім про власну кар'єру, про вірнопідданське служіння царській владі.

Цей процес розтягнувся на кілька століть. Західна Україна, де після підпорядкування Київської митрополії Москві священство вийшло з-під влади Київської митрополії і прилучилося до юрисдикції апостольського Рима, була певною мірою врятована від цих процесів. Там священик принаймні зберіг свій суспільний статус. Це особливо позначилося на долі галицької гілки української культури у XIX столітті. Згадаймо отців М. Шашкевича, Я. Головацького, М. Устияновича, С. Качалу, зрештою, митрополитів С. Сембратовича, А. Шептицького.

На сході, на жаль, священство виявилося не готове до вивільнення Церкви з-під диктату царської держави. Але не забуваймо нагадувати собі, що за часів Хмельниччини саме українське духівництво виступило в найрізкішій опозиції до союзу з Москвою, якої форми політичного зв'язку він не набував би.

У XX столітті, після падіння єдиної синодальної Церкви російської, стояло і сьогодні стоїть завдання реконструкції, відновлення втраченого, забутого священика — не просто патріота, духовного лідера, а Пастиря. Сумний досвід змушує нас аналізувати згубний вплив більшовицького режиму і на церковне життя, його наслідки, прищеплену ним психологію, яких ми не позбулися й досі.

Але мусимо дивитися вперед, хоча проблеми залишаються. Однією з них є національне відродження, проблема духовної еліти.

Пастирське служіння нині є досить розмаїте не тому, що час такий складний. Просто з'явилися можливості для вивільнення пастиря від дріб'язкової повсякчасної опіки держави. Хоча держава ще зберігає під різними назвами свої інструменти впливу на священика, має можливості стримувати його ініціативи. Це, зокрема, невдало використовуваний недолащий загалом Закон «Про свободу совісті...». Жорстким інструментом антирелігійної політики є управління в справах релігій, яке ввійшло до Міністерства у справах національностей, міграції і культів. Нарешті, це колишні уповноважені, які керують релігійною політикою на місцях, багато інших установ, інституцій — до секретарів виконкомів включно. Вони намагаються і сьогодні втручатися у розвиток Церкви, спрямовувати її у вигідне для себе русло.

До речі, таку позицію займають чи не всі політичні партії, які намагаються створити Церкву під свої скороминущі вимоги і потреби.

— Ви вже згадали про гріховність влади, яка від царя-батюшки донині не змінює свого ставлення до Церкви. Але навіть такі богослови, як С. Булгаков, стверджують, що іноді священики бувають гріховніші від своїх мирян. Щоправда, при цьому застерігають, що гріхи пастирів не переходять на Церкву.

— Підпорядковуючи собі Церкву, будь-яка влада виробляє ту систему відбору кадрів, яка дає можливість контролювати просування священнослужителя в церковній ієрархії і добір керівників Церкви. Це процвітало в Росії ще за царату. Та особливо витончений механізм добору керівництва Церкви виробився за часів більшовицької імперії. Спершу намагалися всіх ієрархів винищити. Після другої світової війни виробили систему, коли спочатку кандидати до семінарії проходили суворий відбір, здійснюваний за допомогою КДБ. Після того, під час висвячення кандидатів — нове сито. Як уже загальновідомо, жоден кандидат до архієрейського служіння не міг одержати свячення без згоди КДБ, обкому партії тієї області, де йому належало служити, а то й ЦК КПРС.

Що ми можемо вимагати від людей за таких обставин? Деякі намагалися зберегти себе, йдучи на компроміс із совістю, виправдовуючи це тим, що Церква мусила навіть під цим безбожницьким режимом виконувати своє служіння.

Саме ця психологія конформізму і склалася, на жаль, в ту систему поведінки, яку дуже важко вижити із середовища ієрархів, сформованих за радянських часів.

— Але подвійні стандарти, невпорядкованість у їжі, у стосунках з людьми накладають відбиток і на всю пастирську діяльність. Чи не звідси в деяких трансформація свідомості, аж до біганія по конфесіях, навіть переходу до іншої віри?

— Передумовою появи таких постатей стало, очевидно, те, що для декотрих бути священиком несподівано стало нерідко не тільки прибутково, а й модно. Певна частина людей, схильних до кон'юнктури, меркантильності, потяглася до Церкви. Це стимулюване й позицією деяких політичних організацій, які, формуючи свою доктрину ще за часів горбачовської «перестройки» й утвердження незалежності Української держави, намагалися використати і релігійні чинники. Вони вважали, що Церква автоматично може зробити людину кращою, свідомішою, патріотичнішою. Вийшло дещо не так.

Це дуже тонка річ — бути священиком. З одного боку, це має бути взірець побожності, з другого — приклад суспільного служіння. Подеколи оплески на мітингу переростають у бажання сподобатись і говорити те, що подобатиметься. Наслідування певним політичним гаслам перетворюється на мету важливішу, ніж слідування євангельським заповідям. Так виростають більшовицького штибу священики, які усвідомлюють себе передусім як політичні борці.

Завжди був конфлікт між принциповістю і лояльністю до держави, певної суспільної верстви. Пригадаймо долю архієпископа Царгородського Іоанна Златоуста, який помер на засланні за те, що викривав правлячу імператрицю.

Така ситуація може повторюватися знову й знову. Саме таке ми спостерігали на прикладі УАПЦ протягом останніх двох років. З тієї причини, що частина священиків УАПЦ говорила незручну й невигідну для державного проводу правду, вона опинилася в становищі найбільш дискримінованої з церков в Україні, єдиної, яку тоді відмовлялися реєструвати.

Я думаю, що це великий здобуток Церкви, який не можна розмінювати на минущі здобутки від держави. Саме це робить нас християнами. Ми маємо почуття гідності як священики і не вважаємо себе за бідніших чи слабших, ніж політики, урядовці або бізнесмени. Священики мають незрівнянно більше, ніж сила, влада і гроші. Усвідомити ціну дару благодаті Духа Святого може лише глибоко віруюча людина.

— До якої міри сучасна духовна освіта пастирів враховує необхідність формування їх як духовних лідерів?

— Найприкріше те, що ми не маємо сучасної моделі духовної освіти. Те, що сьогодні створюється в Україні, здебільшого — блідненькі запозичення з російської або західноєвропейської духовної школи, що не завжди придатні для нашого українського грунту.

Дуже шкода, але сьогодні в Україні немає належної кількості підготовлених богословів. Їх одиниці на всі конфесії. Як позитивний приклад системної, цілеспрямованої підготовки до формування новочасної національної духовної школи можу назвати працю тієї групи молодих ентузіастів, священиків і мирян з богословською освітою, котрі тепер творять у Львові богословську академію.

Нам треба сьогодні починати з тверезої оцінки того, що маємо. На жаль, у недавні часи в Україні сформовано своєрідну версію профтехучилища, яке готувало виконавців, службовців, котрі добре знали обряд, але були, як правило, людьми з низькою ерудицією, не готовими до соціального служіння.

Тому сьогодні, формуючи модель духовної освіти, нам треба передусім згадати досвід колегій і академій XVII— XVIII століть, добре освоїти досвід православної освіти в інших країнах. А ми забуваємо часом, що православні країни — це насамперед не Росія, а Греція, Болгарія, Сербія, Румунія, Грузія. Росія багато пізніше від них прийняла християнство й одразу почала надавати йому своєї інтерпретації, що поставило російську версію православ'я на межу язичництва.

Крім того, маємо досвід католицької і протестантської церков. Ми чомусь боїмося вивчати їх досвід. Якщо в Росії віддавна посилають своїх студентів до Рима на студії, то ми в Україні у православних церквах намагаємося бути, як кажуть, святішими від Папи Римського, боїмося навіть слово «Рим» ужити. А Рим сьогодні є центром богословської освіти на Заході. Нам є чого повчитися там.

Нарешті, проблема виховання священика полягає у визначенні як домінанти святенної освіти пастирської перспективи його служіння, формування готовності у священику того, що називають у західному богослов'ї літургією після літургії — суспільного служіння після таїнства, яке з таїнства виростає і таїнство оточує.

Вихователі і вчителі духовної школи мусять дбати, щоб вийшла звідти людина глибоко віруюча, інтелігентна, освічена, добре вихована у найширшому розумінні людина. Не світська. Саме комплекс запобігання перед тим, що вважається моделлю світської поведінки, є однією з хвороб сучасного духівництва. А це й стає поживою для пліток.

Ще тяжчою хворобою священика є меркантилізм підходу до свого служіння. Тут мусять допомогти своїми турботами й миряни, щоб священик мав гідний прожитковий мінімум, забезпечений парафією. Але водночас священик повинен орієнтуватися на те, що його призначення не тільки в тому, щоб відправляти обряди хрещення, шлюбу тощо. Місце його служби, звичайно, завжди біля престолу. Але поряд з тим його чекають сьогодні у школі, на радіо, телебаченні, в редакції газети.

Хочу торкнутися ще й міжконфесійних проблем. Їх, на мій погляд, створюють найгірші серед священиків, які прикриваються міжцерковними непорозуміннями для того, щоб здобути собі місце під сонцем, якого вони не здобули б ні за яких інших умов, а тільки коли торгують своїм сумлінням, переходять з епархії в епархію.

Нагнітаються ці процеси й антицерковно заангажованими політиками, які намагаються використати Церкву у власних інтересах.

Справжній пастир ніколи не забуває, що він передусім християнин. Він творить молитву Богові, провадить людей до Бога. І якщо ця стежина буде пряма, то вона неодмінно зустрінеться з іншими стежками біля Божого престолу.

Тому усвідомити минущість, вторинність непорозумінь між церквами є обов'язок справжнього пастиря, котрий може вдихнути вічні ідеї в наш повсякденний побут.

Розмову вів Микола БОСАК.

Понеділок, 16 жовтня

Перша програма УТ

6.00 Анонс-кліп.
6.05 Світ за вчора.
6.15 Гімнастика.
6.25 Анонс-сенс.
6.45 Доброго ранку, Україно.
7.45 Експрес-інформ.
8.00 Студія «1 плюс 1». Худ. фільм «Повернення Арсена Люпена». 12 серія (США).
9.00 Свічадо.
9.30 Монітор.
9.50 Студія «1 плюс 1». Р.Уільямс та К.Рассел у комедії «Найкращі часи» (США).
11.45 Карусель і капуста. Інформаційна програма для дітей.
12.00 УТН.
12.10 Таврійські ігри. Кріс Норман.
13.30 Надвечір'я.
14.40-15.40 Національна Академія наук України. Електронна комп'ютерна газета «Все-всім». Комп'ютерна інформація — абонентам.
16.00 УТН.
16.10 Наш час.
16.15 Мультсеріал «Лікар Айболить».
16.25 Єралаш.
16.35 Богема. Юрій Бойко.
16.55 У Запоріжжі — іменини.
17.25 Штрихи до портрета. Лілія Зарецька.
17.55 Прем'єра док. телефільму «Перший серед рівних».
18.25 Бар «Чорний кіт».
18.45 Приватизація: досвід, проблеми.
19.00 УТН.
19.15 Ігри знавців-95.
19.45 Студія «1 плюс 1». Телесеріал «Сенсація».
20.45 На добраніч, діти.
21.00 УТН.
21.45 Студія «1 плюс 1». Класика світового кіно. М.Макдауелл у фільмі «Лікарня «Британія» (Великобританія).
23.50 Експрес-інформ.
0.05 Наш час.
0.10 УТН.
0.20 Нічний канал. Худ. фільм «Кінгсайз» (Польща).

Друга програма УТ

8.00 Програма передач.
8.05 Вікна у світ. Міжнародна програма.
8.35 Худ.фільм «Тихий Дон». 3 серія.
10.30 Від Анастасії.
10.50 Світовий детектив. «Шерлок Холмс».
11.45 «Рейтинг». Прес-клуб.
12.10 Наук.-поп.фільм «Дикий південь».
12.50 Футбол як футбол.
13.50 Вікна. Новини.
14.00 Худ.телефільм «Королі та капуста». 1 серія.
15.20 Музичний світ.
15.50 Програма передач.
15.55 Прогноз погоди.
17.00 Програма передач.
17.05 Грані.
17.35 Мультсеріал для дітей «Кенді».
18.00 СІТ. Новини.
18.15 Всеперемагаючий голос віруючого.
18.45 СНН. Новини.
19.15 СІТ. Спорт у світі.
19.20 Кажуть...
19.30 Худ.телефільм «Санта-Барбара».
20.20 Телеанонс.
20.30 Вікна. Новини.
20.50 Шоу самотнього холостяка.
21.10 Світовий детектив. «Шерлок Холмс».
22.10 Економіка в діалозі.
22.45 Вікна. Новини.
23.00 По ділу.
23.30 Зірки кікбоксингу.
0.00 СІТ — на грані доби.
0.15 Худ.телефільм «Велика перерва». 1 серія.

ГРТ

15.35 «Елен і друзі». Молодіжний серіал.
16.00 Джем.
16.30 Сім днів спорту.
17.00 Новини.
17.20 «Тропіканка». Серіал.
18.10 Година пік.
18.35 Київська панорама.
19.00 Якщо...
19.45 Вечірня казка.
20.00 Час.
20.50 «Все під контролем». Фантастичний детектив «Електронні жучки». 3 серія.
21.50 Е.Радзинський. «У нас від розуму лише горе». Із циклу «Загадки історії».
22.35 «Твін Пікс» (23.00 Новини).

Вівторок, 17 жовтня

Перша програма УТ

6.00 Анонс-кліп.
6.05 Світ за вчора.
6.15 Агромагазин.
6.25 Анонс-сенс.
6.45 Доброго ранку, Україно.
7.45 Експрес-інформ.
8.00 Студія «1 плюс 1». Телесеріал «Сенсація».
9.00 Доброго вам здоров'я.
9.30 І тільки музика.
9.55 Студія «1 плюс 1». Класика світового кіно. М.Макдауелл у фільмі «Лікарня «Британія» (Великобританія).
12.00 УТН.
12.10 Полудень.
12.55 Наук.-поп. телефільм «Навіщо перекладати Вергілія?»
13.15 Таврійські ігри. Гурт «Ногу зсудомило».
14.40-15.40 Національна Академія наук України. Електронна комп'ютерна газета «Все-всім». Відеоінформація і реклама. Комп'ютерна інформація — абонентам.
16.00 УТН.
16.10 Наш час.
16.15 Мультсеріал «Лікар Айболить».
16.25 Гра в класики.
17.15 Єралаш.
17.25 Співає Н.Зуєва.
18.15 Приватизація: досвід, проблеми.
18.30 Бар «Чорний кіт».
18.45 Фінансовий огляд.
19.00 УТН.
19.15 Футбол плюс.
19.30 «Відлуння Карпат». Перший Всеукраїнський фестиваль журналістів.
19.45 Студія «1 плюс 1». Телесеріал «Сенсація».
20.45 На добраніч, діти.
21.00 УТН.
21.45 Студія «1 плюс 1». Пригодницький фільм «Діллінджер» (США).
23.30 Футбол. Кубок УЄФА. «Чорноморець» (Одеса) — «Ланс»(Франція). 1 тайм.
0.20 Експрес-інформ.
0.35 Наш час.
0.40 УТН.
0.50 Футбол. Кубок УЄФА. «Чорноморець» (Одеса) — «Ланс» (Франція). 2 тайм.

Друга програма УТ

8.00 Програма передач.
8.05 Прес-навігатор.
8.15 Вікна. Новини.
8.30 Шоу самотнього холостяка.
8.50 Грані.
9.20 Зірки кікбоксингу.
9.50 Програма «М».
10.10 Док.фільм «Бачу тебе, Буковино...».
10.30 Худ.телефільм «Санта-Барбара».
11.20 Важкі дороги «Таврії». Передача 1.
11.30 Шкільний екран. 10 кл. Зарубіжна література. «Д.Гурамішвілі і Україна».
12.10 Мультсеріал для дітей «Кенді».
12.35 Худ.телефільм «Королі та капуста». 2 серія.
13.45 Музичний світ.
13.50 Вікна. Новини.
14.00 Худ.фільм «Фірма пригод».
15.50 Прогноз погоди.
17.00 Програма передач.
17.05 Освітній канал для школярів. Українська література. «Твоя земля, Маріє». На всі руки майстер. Як зробити глечик.
17.45 Музичний світ.
18.00 СІТ. Новини.
18.15 Всеперемагаючий голос віруючого.
18.45 СНН. Новини.
19.15 СІТ. Спорт у світі.
19.20 Кажуть...
19.30 Худ. телефільм «Санта-Барбара».
20.20 Телеанонс.
20.30 Вікна. Новини.
20.50 Вітражі.
21.40 Трибуна депутатських груп (фракцій) Верховної Ради України.
22.25 Музичні новини.
22.45 Вікна. Новини.
23.00 І тільки музика.
23.25 Худ.телефільм «Велика перерва». 2 серія (0.00 СІТ — на грані доби).

ГРТ

5.00 Телеранок.
8.00 Новини.
8.15 «Тропіканка». Серіал.
15.35 «Елен і друзі». Молодіжний серіал.
16.00 До 16 і старші.
16.30 Сім днів спорту.
17.00 Новини.
17.20 «Тропіканка». Серіал.
18.10 Година пік.
18.35 Київська панорама.
19.00 Тема.
19.45 Вечірня казка.
20.00 Час.
20.50 Ретроспектива фільмів М. Михалкова. «Без свідків».
22.30 Москва-Кремль.
22.50 «Твін Пікс». Серіал (23.00 Новини).

Середа, 18 жовтня

Перша програма УТ

6.00 Анонс-кліп.
6.05 Світ за вчора.
6.15 Агромагазин.
6.25 Анонс-сенс.
6.45 Доброго ранку, Україно.
7.45 Експрес-інформ.
8.00 Студія «1 плюс 1». Телесеріал «Сенсація».
9.00 Фінансовий огляд.
9.15 Реальність неможливого.
9.45 Дзвони Чорнобиля.
10.20 Студія «1 плюс 1». Худ. фільм «НП районного масштабу».
12.00 УТН.
12.10 Футбол. Кубок УЄФА. «Чорноморець» (Одеса) — «Ланс»(Франція).
13.40 Останки.
14.40-15.40 Національна Академія наук України. Електронна комп'ютерна газета «Все — всім». Комп'ютерна інформація — абонентам.
16.00 УТН.
16.10 Наш час.
16.15 Мультфільм «Літаючий будинок».
16.45 Док. фільм «Школа спектралізму».
17.15 «Силуети». Шість листів з Полтави.
17.45 Ближче до діла.
18.15 Хроніка МВС.
18.30 Бар «Чорний кіт».
18.45 Приватизація: досвід, проблеми.
19.00 УТН.
19.15 М-обсерваторія.
19.45 Студія «1 плюс 1». Телесеріал «Сенсація».
20.45 На добраніч, діти.
21.00 УТН.
21.25 Футбол. Ліга чемпіонів. «Ювентус» (Італія) — «Глазго рейнджерс» (Шотландія). У перерві — «Укрлотто»: розіграш лотереї.
23.20 Експрес-інформ.
23.35 Наш час.
23.40 УТН.
23.50 Нічний канал. Футбол. Ліга чемпіонів. «Аякс» (Голландія) - «Грасхопперс» (Швейцарія).
1.35 І тільки музика.

Друга програма УТ

8.00 Програма передач.
8.05 Прес-навігатор.
8.15 Вікна. Новини.
8.30 Вітражі.
9.15 Грають усі.
9.35 Наук.-поп.фільм «Кольорові асоціації Марії Банник».
9.55 Музичні новини.
10.15 Для дітей. «Хочу ще».
10.30 Худ.телефільм «Санта-Барбара».
11.20 Важкі дороги «Таврії». Передача 2.
11.30 Шкільний екран. 6 кл. Музика.Духовна музика.
12.10 Мультсеріал для дітей «Кенді».
12.35 До зустрічі... Храм Святої Ірини. Частина 1.
13.10 Бізнес-форум.
13.50 Вікна. Новини.
14.00 Худ.фільм «Леді зникає».
15.35 Бандурист Тарас Капній.
15.50 Програма передач.
15.55 Прогноз погоди.
17.00 Програма передач.
17.05 Освітній канал для школярів. Рідна мова. Серцем — до Сонця. До 60-річчя Б.Олійника. Урок для вчителя. Фонд ім. Ярослава Мудрого.
17.40 Музичний світ.
18.00 СІТ. Новини.
18.15 Всеперемагаючий голос віруючого.
18.45 СНН. Новини.
19.15 СІТ. Спорт у світі.
19.20 Кажуть...
19.30 Худ.телефільм «Санта-Барбара».
20.20 Телеанонс.
20.30 Вікна. Новини.
20.50 Виграти може кожен.
21.10 «Любисток». Жіночий клуб.
21.55 Поклик серця.
22.25 Сезон. Міжнародний туристичний огляд.
22.45 Вікна. Новини.
23.00 Саундпарк.
23.30 Худ.телефільм «Велика перерва». 3 серія (0.00 СІТ — на грані доби).

ГРТ

5.00 Телеранок.
8.00 Новини.
8.15 «Тропіканка». Серіал.
15.35 «Елен і друзі». Молодіжний серіал.
16.00 Тет-а-тет.
16.30 Сім днів спорту.
17.00 Новини.
17.20 «Тропіканка». Серіал.
18.10 Година пік.
18.35 Київська панорама.
19.00 У пошуках втраченого. В. Володін.
19.45 Вечірня казка.
20.00 Час.
20.45 Сміхопанорама.
21.20 Футбол. Ліга чемпіонів. «Русенборг» (Норвегія) — «Спартак» (Москва).
23.20 Новини.
23.30 Футбол. Ліга чемпіонів. Огляд 7 матчів.

Четвер, 19 жовтня

Перша програма УТ

6.00 Анонс-кліп.
6.05 Світ за вчора.
6.15 Агромагазин.
6.25 Анонс-сенс.
6.45 Доброго ранку, Україно.
7.45 Експрес-інформ.
8.00 Студія «1 плюс 1». Телесеріал «Сенсація».
9.00 І тільки музика.
9.35 Студія «1 плюс 1». Д.Боуї у фільмі «Людина, яка впала на землю».
12.00 УТН.
12.10 Полудень.
12.55 Футбол. Ліга чемпіонів.
14.40-15.40 Національна Академія наук України. Електронна комп'ютерна газета «Все-всім». Відеоінформація і реклама. Комп'ютерна інформація — абонентам.
16.00 УТН.
16.10 Наш час.
16.15 Мультфільм «Літаючий будинок».
16.45 Здрастуй, «Веселаде».
17.15 Бар «Чорний кіт».
18.00 Від «Перехрестя» — до успіху.
18.45 Фінансовий огляд.
19.00 УТН.
19.15 І тільки музика.
19.45 Студія «1 плюс 1». Телесеріал «Сенсація».
20.45 На добраніч, діти.
21.00 УТН.
21.45 Студія «1.плюс 1». Кращі з кращих. Ф.Нуаре у фільмі «Кінотеатр «Парадізо» (Італія — Франція).
0.05 Експрес-інформ.
0.20 Наш час.
0.25 УТН.
0.35 Ліга чемпіонів. Огляд матчів.
1.35 І знову разом.

Друга програма УТ

8.00 Програма передач.
8.05 Прес-навігатор.
8.15 Вікна. Новини.
8.30 «Любисток». Жіночий клуб.
9.15 Виграти може кожен.
9.35 Круті новини.
9.55 До зустрічі... Храм Святої Ірини. Частина 2.
10.30 Худ.телефільм «Санта-Барбара».
11.20 Важкі дороги «Таврії». Передача 3.
11.30 Шкільний екран. 8 кл. Українська література. Історико-героїчні думи.
12.10 Мультсеріал для дітей «Кенді».
12.35 Худ.телефільм «Посмішка ящірки». 1 серія.
13.30 Крута гра.
13.50 Вікна. Новини.
14.00 Худ.телефільм «Вільний вітер». 1 серія.
15.05 Національна ліга професійного боксу представляє...
15.30 Джентльмен-шоу.
17.00 Програма передач.
17.05 Освітній канал для школярів. Музика. Творчість Л.Ревуцького. Німецька мова. Урок 7.
17.50 Телеанонс.
18.00 СІТ. Новини.
18.15 Всеперемагаючий голос віруючого.
18.45 СНН. Новини.
19.15 СІТ. Спорт у світі.
19.25 Кажуть...
19.30 Худ.телефільм «Санта-Барбара».
20.20 Телеанонс.
20.30 Вікна. Новини.
20.50 Класична література в анімації. «Ромео і Джульєтта».
21.15 І тільки музика.
21.40 Трибуна депутатських груп (фракцій) Верховної Ради України.
22.20 Фешн-клаб.
22.45 Вікна. Новини.
23.00 Худ.фільм «Барні Барнато». 3 серія.
0.00 СІТ — на грані доби.
0.15 Худ.телефільм «Велика перерва». 4 серія.

ГРТ

5.00 Телеранок.
8.00 Новини.
8.15 «Тропіканка». Серіал.
15.35 «Елен і друзі». Молодіжний серіал.
16.00 Рок урок.
16.30 Сім днів спорту.
17.00 Новини.
17.20 «Тропіканка». Серіал.
18.10 Година пік.
18.35 Київська панорама.
19.00 Один на один.
19.45 Вечірня казка.
20.00 Час.
20.50 Ретроспектива фільмів М. Михалкова. «Урга територія кохання».
22.50 Музобоз (23.00 Новини)
23.45 «Твін Пікс». Серіал.

П'ятниця, 20 жовтня

Перша програма УТ

6.00 Анонс-кліп.
6.05 Світ за вчора.
6.15 Агромагазин.
6.25 Анонс-сенс.
6.45 Доброго ранку, Україно.
7.45 Експрес-інформ.
8.00 Студія «1 плюс 1». Телесеріал «Сенсація».
9.00 Фінансовий огляд.
9.15 Студія «1 плюс 1». Кращі з кращих. Ф.Нуаре у фільмі «Кінотеатр «Парадізо» (Італія — Франція).
11.35 Мультфільми.
12.00 УТН.
12.10 Ліга чемпіонів. Огляд матчів.
13.10 Ближче до діла.
14.40-15.40 Національна Академія наук України. Електронна комп'ютерна газета «Все — всім». Комп'ютерна інформація — абонентам.
16.00 УТН.
16.10 Наш час.
16.15 Мультфільми «Барабани джунглів», «Магнітний телескоп», «Механічні чудовиська».
16.45 Здрастуй, «Веселаде».
18.00 Док. телефільм «Палаци Поділля».
18.30 Бар «Чорний кіт».
18.45 Приватизація: досвід, проблеми.
19.00 УТН.
19.15 П'ятий кут.
19.45 Студія «1 плюс 1». Телесеріал «Сенсація».
20.45 На добраніч, діти.
21.00 УТН.
21.45 Студія «1 плюс 1». Дж.Літгоу в гострособжетному фільмі «Смертельна гра» (США).
23.45 Спорткур'єр.
23.55 Експрес-інформ.
0.10 Наш час.
0.15 УТН.
0.25 Нічний канал. Худ. фільм «Анкор, іще анкор».

Друга програма УТ

8.00 Програма передач.
8.05 Прес-навігатор.
8.15 Вікна. Новини.
8.30 Фешн-клаб.
8.50 Худ.фільм «Барні Барнато». 3 серія.
9.40 Національна ліга професійного боксу представляє...
10.10 Програма «М».
10.30 Худ.телефільм «Санта-Барбара».
11.20 Маски-шоу.
11.50 Гонки на виживання.
12.20 Світлиця. «Відьма».
12.50 Док.телефільм «Феодосія. Мертвий сезон».
13.20 Реформа — час дій.
13.50 Вікна. Новини.
14.00 Худ.телефільм «Вільний вітер». 2 серія.
15.05 Зустрічі на ваші прохання. Народний артист України Ян Табачник.
15.55 Прогноз погоди.
17.00 Програма передач.
17.05 Освітній канал для школярів. Французька мова. Урок 7. «Усе живе».
17.45 Крута гра.
18.00 СІТ. Новини.
18.15 Всеперемагаючий голос віруючого.
18.45 СНН. Новини.
19.15 СІТ. Спорт у світі.
19.20 Кажуть...
19.30 Худ.телефільм «Санта-Барбара».
20.20 Телеанонс.
20.30 Вікна. Новини.
20.50 Персона.
21.10 Бізнес-форум.
21.40 Трибуна депутатських груп (фракцій) Верховної Ради України.
22.25 Від Анастасії.
22.45 Вікна. Новини.
23.00 ЧІЗ.
23.20 Худ.фільм «Дім, в якому я живу» (0.00 СІТ — на грані доби).

ГРТ

5.00 Телеранок.
8.00 Новини.
8.15 «Тропіканка». Серіал.
17.00 Новини.
17.20 «Тропіканка». Серіал.
18.10 Київська панорама.
18.35 Кримінальна хроніка тижня.
18.55 Поле чудес.
19.45 Вечірня казка.
20.00 Час.
20.50 Ретроспектива фільмів М. Михалкова. «Автостоп». Прем'єра.
21.55 Погляд.
22.50 Новини.
23.00 Нічний кінозал. «Макс — моє кохання».

Субота, 21 жовтня

Перша програма УТ

7.30 Анонс-кліп.
7.35 Гімнастика.
7.45 Світ за вчора.
8.00 Блага вість з Ріком Реннером.
8.30 Студія «1 плюс 1». Телесеріал «Сенсація».
9.30 Україна сьогодні.
10.00 Вікторина.
10.20 Доброго вам здоров'я.
10.50 Для дітей. Мультфільм «Хай живе Сервац».
11.55 Рідна мова. Серцем — до Сонця...
12.10 Всесвітній спортивний огляд «Жиллетт».
12.40 Карусель і капуста. Інформаційна програма для дітей.
12.55 Прем'єра. «Лего-експрес».
13.40 Імена. Марія Стеф'юк.
14.40 Вибрики.
15.00 Мультфільм.
15.30 Кубок Львова. Чемпіонат України з автомобільного спорту.
16.00 УТН.
16.10 Наш час.
16.15 Приватизація: досвід, проблеми.
16.30 Баскетбол. Чемпіонат України. «Київ- Баскет» — «Шахтар».
18.00 Останки.
18.30 Вікно в Америку.
19.00 УТН.
19.15 Ігри знавців-95.
19.45 Студія «1 плюс 1». Худ. телефільм «Комікі» (Великобританія). 1 частина.
20.45 На добраніч, діти.
21.00 УТН.
21.40 Наш час.
21.45 Студія «1 плюс 1». Ретрокінозал. Н.Румянцева у комедії «Королева бензоколонки».
23.10 Наш час.
23.20 УТН.
23.30 Канал «Франс Інтернасіональ» представляє: концерт МСМ.
0.25 Нічний канал. Худ. телефільм «Крадіжка». 1 серія.

Друга програма УТ

8.00 Програма передач.
8.10 Прогноз погоди.
8.15 Вікна. Новини.
8.30 Чарівне дзеркало.
8.50 Будильник.
9.10 Кава по-львівськи.
9.40 Життєві жарти.
10.10 Шибеники. Веселі історії про дітей.
10.30 Худ.телефільм «Санта-Барбара».
11.20 Людина і місто.
11.50 Саундпарк.
12.20 Світи, що зникають.
13.15 Худ.телесеріал «Бунтівний духом». Фільм 3 — «Кров і честь». 2 серія.
14.05 Музичний огляд.
14.20 Футбол як футбол.
15.10 Парламентський вісник.
16.20 Для дітей. «Хочу ще».
16.35 Художня панорама.
17.05 Мультсеріал для дітей «Кенді».
17.30 СІТ. Новини.
17.50 Наук.-поп.фільм «Після 2000 року».
18.40 Кажуть...
18.45 СНН. Новини.
19.15 Параграф.
19.45 Місто.
20.05 Вечірні розваги.
20.30 «КІН». Культурологічний тижневик.
21.00 Хіт-рік.
21.30 СІТ. Новини.
21.50 Маски-шоу.
22.20 Гонки на виживання.
22.50 СІТ. Розважальні новини.
23.10 Програма «М».
23.30 Сторінки світового кіно. Худ.фільм «На дні».

ГРТ

6.45 Телеканал «Підйом».
7.45 Слово пастиря.
8.00 Новини.
8.10 Продовження телеканалу «Підйом».
9.30 «Не лови гав». Дитяча розважальна програма.
10.00 Ранкова пошта.
10.30 Смак.
10.50 Бомонд.
11.10 Віра Васильєва: «Завдячую долі».
11.50 «Живопис: великі імена. Вермеер». Телесеріал.
12.20 Герої М. Гоголя у фільмі «Ніс».
14.00 Митниця.
14.20 Автомобіль і я.
14.50 У світі тварин.
15.30 Вікно в Європу.
16.00 Якось одного разу.
16.30 Щасливий випадок.
17.10 Київська панорама.
17.20 Кінематограф.
17.55 Ретроспектива фільмів М. Михалкова. «Анна від 6 до 18». Прем'єра.
19.45 Вечірня казка.
20.00 Час.
20.50 «Пригоди королівського стрільця Шарпа». Історичний серіал. 3 серія.
21.55 Брейн-ринг.
22.45 Краща російська мультиплікація. «Виставка».
22.50 Новини.
23.00 Міккі Рурк у фільмі «Красунчик Джонні».

Неділя, 22 жовтня

Перша програма УТ

7.30 Анонс-кліп.
7.35 Гімнастика.
7.45 Світ за вчора.
8.00 У неділю вранці.
9.00 Для дітей. Мультфільм «Горбоконик».
10.15 Вікторина.
10.35 Служу народу України.
11.05 Студія «1 плюс 1». Телефільм «Комікі». 1 частина.
12.05 Мультфільм на замовлення. «Казка про царя Салтана».
13.05 Блюз.
13.25 Сінема-100. Худ. фільм «Кіт».
14.55 Реальність неможливого.
15.30 Село і люди.
16.00 УТН.
16.10 Наш час.
16.20 Наук.-поп. фільм «Тягар мовчання».
16.40 Іскра Божа.
17.25 Свічадо.
17.55 Подіум.
18.25 Арт-майдан.
18.55 Наш час.
19.00 УТН.
19.20 Монітор.
19.40 Наш час.
19.45 Студія «1 плюс 1». Телефільм «Комікі» (Великобританія). 2 частина.
20.45 На добраніч, діти.
21.00 Післямова («Нова мова»).
21.50 Наш час.
22.00 Студія «1 плюс 1». С.Сандреллі у фільмі «Знаджена та покинута» (Італія).
0.10 Спорткур'єр.
0.20 Наш час.
0.25 УТН.
0.35 Нічний канал. Худ. телефільм «Крадіжка». 2 серія.

Друга програма УТ

8.00 Програма передач.
8.05 Сторінки світового кіно. Худ.фільм «На дні».
9.35 Фітнес.
10.00 Чарівне дзеркало.
10.25 Для дітей. Гномик.
10.45 Джентльмен-шоу.
11.15 Шибеники. Веселі історії про дітей.
11.40 Акваторія.
12.00 Недільна ранкова проповідь.
12.30 Мультсеріал для дітей «Лицарі магії».
12.50 Худ.фільм «Пропала грамота».
14.05 Док.фільм «Африканське полювання».
14.50 «И образ милый».
15.15 Життя серед життя.
15.45 Круті новини.
16.00 Яхад.
16.30 Італійський футбол.
17.30 СІТ. Новини.
17.50 Мультсеріал для дітей «Кенді».
18.15 Наук.-поп.фільм «Дикий південь».
18.45 СНН. Новини.
19.15 Пригодницький серіал «Окаванго».
20.10 Грають усі.
20.30 Вікна у світ. Міжнародна програма.
21.00 Трамвай бажань.
21.30 СІТ. Новини.
21.50 Програма «М».
22.10 Худ.телесеріал «Усмішка ящірки».
23.00 Тиждень столиці.
23.20 Худ.фільм «Залізна маска».

ГРТ

6.50 Тираж «Спортлото».
7.00 Телеканал «Підйом» (8.00 Новини).
9.30 Доки всі вдома.
10.00 Ранкова зірка.
10.50 З перших рук.
11.00 Служу Росії.«Армійський магазин».
11.30 Рейтинг села Лукошкіне.
12.00 Циганські наспіви.
12.30 Під знаком «Пі».
13.00 «Мій друг — кінь». Телесеріал. 3 серія.
13.30 Миров, Новицький та інші.
14.00 Новини (з сурдоперекладом).
14.20 Клуб мандрівників.
15.15 Мультфеєрверк: «Легенди острова скарбів», «Погоничі динозаврів», «Подарунок для слона».
16.10 Новини.
16.30 Ювілейний вечір Микити Михалкова.
18.15 Прем'єра. «Стомлені сонцем».
21.00 Неділя.
22.05 «Пригоди королівського стрільця Шарпа». Історичний серіал. 4 серія.
23.00 Новини.
23.10 Футбольний огляд.

(Друкується з комп'ютерного набору агентства Укрінформ).

Наталія СЕМЕНЕНКО, кандидат мистецтвознавства

Музика

Емоції з сюрпризом обнялися

Відлунали останні акорди Шостого міжнародного українського музичного фестивалю Київ Музик Фест'95

Якби ми вирішили одним словом схарактеризувати це музичне свято, то найбільше пасувало б йому таке поняття, як всеосяжність. Міркуйте самі: 29 симфонічних, камерних, хорових, джазових, театрально-музичних, фортепіанних концертів, кожний з яких став непересічною подією в культурній панорамі Києва. Перед слухачами постала широка ретроспектива шедеврів XVII — XX століть: від творів Люллі, Вівальді, Баха, Моцарта, Бортнянського до Шумана, Малера, Равеля, Стравинського, Бартока, Бріттена... У такому класичному контексті «не загубилася» музика сучасних композиторів із США, Ізраїлю, Австралії, Югославії, Франції, Японії. Не було тут «тісно» і нашим вітчизняним композиторам. Твори маститих авторів — Лесі Дичко, Івана Карабиця, Валентина Сильвестрова, Левка Колодуба, Юрія Іщенка, Євгена Станковича і представників молодшої генерації — Ігоря Щербакова, Володимира Рунчака, Віктора Степурка, Віктора Гончаренка, Ганни Гаврилець та багатьох інших українських композиторів відкрили слухачам багатство й унікальність сучасної української музики, яка органічно й широким потоком влилася до світового музичного русла.

Масштабність цьогорічного Фесту засвідчили і найкращі вітчизняні та зарубіжні сили, залучені до нього: відомі хорові колективи «Думка», «Хрещатик», «Дзвони», камерний ім. П. Майбороди; Державний ансамбль солістів України «Київська камерата», симфонічний оркестр Національної радіокомпанії України, Запорізький симфонічний оркестр, оркестр «Перпетуум мобіле», Київський камерний оркестр «Archi», ансамблі ударних інструментів «Парад віртуозів», «Київ перкашн», ансамбль California E.A.R. Unit (США) та інші. А яке яскраве суцвіття диригентів — В. Сіренко, В. Матюхін, В. Редя (усі з України), Сакае Сакакібара (Японія), Саїм Акчіл (Туреччина), Едвін Лондон (США), Вірко Балей (США), Джордже Павлович (Югославія).

Щороку Київ Музик Фест щедро дарує слухачам прем'єри нових творів, знайомить з новими іменами. І цього року організатори свята приготували чимало приємних несподіванок. Навіть такий традиційний для Фесту захід, як конкурс композиторів імені Мар'яна Коця та Іванни Коць, мав нині нетрадиційне, суто жіноче «обличчя»: змагалися в ньому лише жінки, потужний мистецький потенціал яких в Україні незмінно зростає.

Непересічною подією стало велике хорове свято у трьох відділеннях, присвячене феномену української ментальності — багатоголосому співу. Справжнім одкровенням для присутніх прозвучали твори В. Сильвестрова «Отче наш» та «Заповіт» на вірші Т. Шевченка, витонченість яких відтінялася соковитими фольклорними імпровізаціями О. Некрасова. Традиції вітчизняного духовного співу по-різному самобутньо були представлені творами Б. Фільц, В. Степурка, М. Шуха. Про величезну цікавість до концерту свідчило те, що кількість охочих потрапили до зали значно перевищила не тільки його можливості, а й усього приміщення Будинку вчених, і багатьом шанувальникам довелося задовольнитися слуханням концерту під вікнами...

Свято у святі — так можна назвати два концерти лауреатів та дипломантів Міжнародного конкурсу юних піаністів пам'яті Володимира Горовця. Фортепіанний вечір в Українському домі, де присутні зустрілися з юними талантами — Олексієм Ємцовим, Оленою Іваненко, Олексієм Колтаковим, Артемом Ляховичем та багатьма іншими, докорінно змінив уявлення про доросле й дитяче виконавство: зрілість, супервіртуозність, глибина інтерпретацій примушували слухачів зриватися на бурхливі оплески юним піаністам, про вік яких так недвозначно інколи нагадували пишні банти...

Аншлаг — це, мабуть, найнезаперечніший критерій успіху, і саме такий, шалений успіх мав виступ двох лауреатів, двох Олексіїв — Ємцова і Колтакова, які виконали фортепіанні концерти Баха й Бетховена у супроводі симфонічного оркестру під делікатним і коректним диригуванням Вірка Балея.

Звичайно, не можна пройти повз музичні «мости» Київ — США. Саме так сприймалися два концерти джазової музики, де слухачі мали можливість утамувати ностальгію за класичними рег-таймами Скотта Джопліна, Джозефа Лемба, Юбі Блейка та багатьох інших всесвітньо відомих джазменів 20-х років у виконанні Уїльяма Олбрайта (США). Свою закоханість у Нью-Йорк продемонстрували співачка Ендрія Аксельрод та піаніст Стівен Кроуфорд (США), разом з якими присутні ніби пройшлися американськими вулицями та кабаре 20-х років.

Справжнього екстазу зазнали присутні на вечорі театральних музичних композицій, на якому їм були запропоновані інсталяція за творами Л. Захера-Мазоха для балету й камерного ансамблю «Дон Жуан з Коломиї» Олександра Козаренка та психоделічна серенада Сергія Зажитька. Гадаємо, для багатьох стала епатуючою почута там інформація про те, що «батько» мазохізму — австрійський письменник Л. Захер-Мазоха — родом із західноукраїнських земель. Проте цікаве, художньо переконливе, музично повноцінне трактування такого нетрадиційного для нас (можливо, поки що) сюжету, виразне сценічне втілення твору О. Козаренка дістали високу оцінку публіки.

Київ Музик Фест'95 тільки-но завершився, та в його надрах вже зріють новітні, плідні ідеї, якими щедро поділився «хрещений батько» фестивалю, його незмінний меценат пан Мар'ян Коць: «Київ є всесвітньо визнаною колискою праслов'ян, звідки, власне, і розгорнулося слов'янство, тому маємо на меті в недалекому майбутньому саме тут провести конкурс композиторів з усіх слов'янських країн».

На знімку: американський музикант Уїльям Олбрайт на Фесті'95 у Києві.

Точка зору вчених

ПРОТЯГОМ кількох років газета друкує матеріали про новий оригінальний угорський препарат краплі Береша плюс. Проте інтерес до нього не спадає. В листах читачів знову і знову повторюються запитання: «Що таке краплі Береша? Чи правда, що ними можна лікувати рак? Як довго можна приймати препарат? Чи корисно вживати препарат здоровим людям?»

Нагадуємо, що краплі Береша плюс — це концентрат із більш як 20 мікроелементів в сполуці з природними органічними носіями. Препарат містить магній, калій, залізо, цинк, мідь, марганець, нікель, фтор та деякі інші елементи, що входять до складу білків-ферментів, відповідальних за нормальне функціонування систем організму. Таким чином, краплі Береша плюс допомагають відновленню рівноваги в організмі, не наносячи шкоди.

Важко навіть перелічити всі патологічні стани, за яких рекомендується вживання препарату. Це: безсоння, відсутність апетиту, слабкість, нездужання, порушення менструації, запальні захворювання верхніх дихальних шляхів та бронхів, виразкова хвороба, вторинні імунодефіцитні стани тощо.

Несприятлива екологічна ситуація, що виникла внаслідок аварії на ЧАЕС, промислового забруднення довкілля, швидкого розростання міст, різко збільшує необхідність у засобах, що сприяють підтриманню сталості внутрішнього середовища організму та напрацюванню схем лікування ними.

Тому в двох провідних науково-дослідних інститутах України проведені глибокі дослідження впливу крапель Береша плюс на стан імунної системи, функціонування деяких структур клітин та регуляцію біохімічних реакцій організму.

Отримані результати коментують заступник директора Інституту геронтології АМН України, академік АМН України, доктор медичних наук Геннадій Михайлович БУТЕНКО та заступник директора Науково-дослідного інституту онкології та радіобіології АМН України, доктор медичних наук, професор Юрій Якимович ГРИНЕВИЧ.

КРАПЛІ БЕРЕША СКЛАЛИ ІСПИТ

Кор.: Геронтологія — це наука про старіння, онкологія займається лікуванням злоякісних пухлин. Чому вас, спеціалістів в таких різних галузях медицини, зацікавив один і той же препарат — краплі Береша плюс?

Геннадій Бутенко: Щоб відповісти на це запитання, потрібно спочатку розглянути деякі процеси, що відбуваються в організмі при старінні, та фактори, які сприяють їх розвитку.

Існує дві гіпотези виникнення вікових змін. Перша стверджує, що старіння — це запрограмований процес, спрямований на виведення організму з популяції після виконання функції продовження роду. Друга: старіння — наслідок певних ушкоджень, які з часом накопичуються в організмі.

Незалежно від того, який з двох механізмів є переважаючим, біохімічна основа в них спільна: змінюється функціонування геному, збільшується вміст певних хімічних сполук, що ушкоджують клітини, а це веде до патології на вищому рівні.

В процесі роботи мітохондрій та інших органел утворюється велика кількість так званих вільних радикалів. Це надзвичайно активні сполуки, здатні виривати атоми з інших молекул і таким чином ушкоджувати їх. Особливо страждають від вільних радикалів ДНК, ліпіди мембран. З віком число вільних радикалів в клітині збільшується.

Звичайно організм захищається. Існує потужна система виловлювання та нейтралізації вільних радикалів, одним з її ключових ферментів є мідьцинкозалежна супероксиддисмутаза.

Проте частина продуктів перекисного окислення випадає з-під контролю цієї системи. Вони стають причиною раннього старіння і хвороб. Накопичення цих сполук виявлено при інфаркті міокарда, інсульті, діабеті, виразковій хворобі, атеросклерозі тощо.

Було помічено, що при старінні настає дефіцит багатьох мікроелементів — цинку, міді, кобальту, марганцю та інших. Тому ми вибрали краплі Береша плюс і прослідкували вплив цього препарату на деякі риси старіння.

Встановлено, що навіть одноразове введення старим мишам препарату вже через 24 години суттєво зменшувало вміст первинних продуктів перекисного окислення ліпідів, змінювало розподіл активної і неактивної частини ДНК, ядра у співвідношенні, подібному до такого у молодих, в три рази збільшувалась кількість білка, який синтезується в мітохондріях, що може свідчити про появу «молодих» органел.

Іншими словами, ми переконалися, що краплі Береша плюс є засобом, здатним викликати помітні зміни в життєдіяльності клітин.

Зниження стійкості організму при старінні обумовлене не тільки ушкодженнями на рівні окремих функціональних систем. Яскравий приклад — імунна система. Порушення в її діяльності може бути причиною розвитку хронічних інфекційних захворювань, а також неінфекційних, в тому числі аутоімунних процесів та злоякісних пухлин.

Юрій Гриневич: Дійсно, згідно з сучасними уявленнями, імунодефіцит є однією з передумов появи онкологічних патологій.

В нашому організмі щодня, щохвилини в результаті помилок при поділі чи дії певних ушкоджуючих факторів, зокрема тих же вільних радикалів, опромінювання, хімічних речовин, виникає величезна кількість клітин-мутантів. Всі вони сприймаються імунною системою як чужі, відстежуються і знищуються. Порушення в захисній системі дають можливість таким клітинам вижити, пристосуватись до внутрішнього середовища організму і в результаті неконтрольованого росту утворити пухлину в тому чи іншому органі.

Тому мене як онколога-імунолога цікавив вплив крапель Береша плюс на роботу різних ланок імунної системи, зокрема її центрального органу — тимусу. Саме в ньому дозрівають так звані т-лімфоцити — клітини, що відіграють величезну роль в формуванні імунної відповіді. Крім того, в цьому органі синтезуються гормони, зокрема тимоптин, який керує дозріванням всіх лімфоцитів.

Давно відомо, що для нормального перебігу імунних процесів необхідна присутність макро- та мікроелементів, особливо цинку. Без останнього тимоптин не набуває біологічної активності, зменшується розмір тимусу, настає імунодефіцит.

В дорослому організмі деякі клітини поза тимусом також набувають здатності синтезувати речовини з дією, аналогічною гормонам тимусу і названі тимозино-подібними. Для їх активації також необхідний цинк.

Ін'єкції препарату викликали збільшення синтезу гормонів тимусу у нормальних мишей та речовин з гормональною активністю у мишей з видаленим тимусом. В експерименті з культурою клітин тимусу також були отримані аналогічні результати.

Причому підвищений рівень речовин з гормоноподібною дією у мишей з видаленим тимусом утримувався довший період, ніж під впливом інших імуномодуляторів.

Це дає нам підстави стверджувати, що краплі Береша плюс є потужним імуномодулятором, тобто засобом, що нормалізує роботу імунної системи.

Геннадій Бутенко: Наші експерименти також підтверджують ці результати.

Тимус з віком зменшується в розмірі, порушується його будова і синтез гормонів. Введення препарату збільшувало розміри цієї залози, вміст в ній лімфоцитів та концентрацію тимусних гормонів в крові. Тому я рекомендував би прийом крапель Береша плюс для нормалізації роботи імунної системи в старіючому організмі, зниження процесів, що ведуть до вікових змін і навіть відновлення порушених функцій.

Юрій Гриневич: Враховуючи здатність препарату стимулювати ендокринну функцію тимусу, він може бути рекомендований для профілактики онкологічних захворювань.

Даний препарат показаний при передпухлинних захворюваннях, а також онкологічним хворим, які отримали комплексне лікування, для профілактики рецидивів і метастазування. Як показує наш досвід, проведення курсів імунотерапії після радикального лікування злоякісних пухлин сприяє продовженню міжрецидивного періоду та життя хворих в цілому. Діти після прийому крапель Береша плюс легше переносили хіміо- і променеву терапію, краще їли, спали.

Препарат бажано приймати людям, що зазнали впливу малих доз радіації, дії хімічних токсичних речовин, а також хворим з порушенням імунітету.

Кор.: Так що ж таке краплі Береша плюс — ліки чи превентивний засіб?

Геннадій Бутенко: Я сказав би, що це препарат, який допомагає підтримувати певний рівень здоров'я.

Думаю, що у випадку респіраторних захворювань, особливо затяжного характеру, навіть одноразовий прийом крапель Береша плюс може дати пікове підвищення імунного захисту і поліпшення перебігу захворювання.

Юрій Гриневич: У онкологічних хворих препарат можна застосовувати тільки в комплексі із стандартним протипухлинним лікуванням. Як монотерапія він не може замінити загальноприйняте лікування, але сприяє кращому перенесенню хіміо- та променевої терапії.

Для хворих дозу добирає лікар. В інших випадках препарат вживають за схемою: 15 крапель на 60 кілограмів маси тіла два рази в день після їди разом з невеликою кількістю рідини. Бажано їх прийом комбінувати з вітаміном С.

Краплі Береша плюс можна придбати в двох власних аптеках Спільного науково-виробничого фармацевтичного підприємства «Береш-Київ» за адресами: 252021, Київ, вул. Кловський узвіз, 13-А, тел. 291-48-50 (вул. Кловський узвіз, 13-А); тел. 229-09-97 (вул. Хрещатик, 2, Український дім).

З приводу оптових поставок звертатися: м. Київ-21, вул. Кловський узвіз, 13-А, тел. 291-49-48.

ЗА КОРДОНОМ Є СПАДОК.

Можливо для Вас...

Укрін'юрколегія (252034, Київ, вул. Золотоворітська, 2-а) в справах про спадщину розшукує родичів

Померлих в Канаді:

Володимира Верхняка, *який народився 1920 року в Україні, батьками якого були Йосип і Стефанія (Степанія) Верхняк.*

Мосеса (він же Морріс) Ліфшиця, *який народився 1908 року в Антополі (Аннополі) чи Білостоці.*

Майка (Михайла) Турчиняка, *який народився в Україні 1920 року.*

Ільї (Еміля) Барвенка, *який народився в Україні 1922 року.*

Померлих в США:

Ігнатіуса Вілкінса, *який народився 1915 року в США, батько якого — Владислав Якубович Вілкін (Вілкан) — народився 1871 року в Галичині, а матір звали Антонія-Анна Адельбертівна, в дівоцтві Кроолек (Ковлік).*

Станлея (Станіслава) Домовича, *який народився в Україні 1947 року, батьки — Василь та Михайлина Домовичі.*

Йосипа Блакстейна (Блаштейна), *який народився в США 1908 року, батько — Пінкус Блакстейн — народився 1877 року в Хмельницькому, а мати — Роза Гоцфіл — народилась в Хмельницькому чи області.*

Зацікавлених осіб, а також осіб, яким відоме місце проживання розшукуваних, просимо повідомити про це Укрін'юрколегію: 252034, Київ, вул. Золотоворітська, 2-а, тел. (044) 224-16-67, факс (044) 229-28-35.

Міжнародний фонд «Відродження»

Інститут відкритого суспільства (Нью-Йорк) оголошує програму грантів **«Ініціативи в галузі охорони здоров'я»**, що надаватимуться окремим особам та організаціям, зацікавленим у поширенні інноваційних підходів до проблем охорони здоров'я. Фінансуватись будуть проекти, що:

- ✵ стосуються питань здоров'я населення, тобто наука і мистецтво охорони і зміцнення здоров'я людей через організовані зусилля громади, включаючи превентивну медицину, санітарну освіту, контроль за інфекційними хворобами, застосування гігієни і соціальних наук;
- ✵ зосереджені на поліпшенні охорони здоров'я матері та дитини, репродуктивного здоров'я, харчування і догляду за людьми похилого віку;
- ✵ зосереджені на сприянні зусиллям людей зберегти власне здоров'я;
- ✵ зосереджені на розповсюдженні інформації, яка поліпшить первинну медико-санітарну допомогу;
- ✵ спрямовані на розв'язання проблем керівництва лікарнями, особливо на розроблення і впровадження нових організаційних схем;
- ✵ поширюють процес приватизації у справі первинної медико-санітарної допомоги, в лікарнях та інших лікарняних закладах, і які розробляють програми охорони здоров'я населення за рахунок інших приватних організацій;
- ✵ заохочують створення системи охорони здоров'я, зорієнтованої на клієнта, шляхом зосередження на вимірі рівня задоволення пацієнта і процесу прийняття рішень, що базується на задоволенні пацієнта, а також заохочують участь клієнта в керуванні лікарнею;
- ✵ спрямовані на створення програм розвитку інформаційних систем (мережі інтернет, телемедичних систем і поширення використання в лікарнях комп'ютеризованих систем реєстрації пацієнтів).

Заяви на участь у конкурсі грантів заповнювати англійською мовою і подати до 10 листопада 1995 р.

Заяви (анкети) можна отримати за адресою: Київ, вул. Артема, 26-В, к. 13;

тел. (044) 216-48-55 та в найближчих регіональних відділеннях Міжнародного фонду «Відродження»:

Дніпропетровськ: тел. (0562) 44-81-76;
Донецьк: тел. (0622) 95-47-50;
Львів: тел. (0322) 79-70-86;
Одеса: тел. (0482) 24-63-37;
Сімферополь: тел. (0652) 48-58-97;
Харків: тел. (0572) 47-01-55.

Інформація про четвертий випуск акцій банку «Тернопіль-кредит»

Акціонерний банк «Тернопіль-кредит» як відкрите акціонерне товариство перереєстрований в Національному банку України 17 жовтня 1991 року (реєстраційний № 41).

Основне завдання банку — комплексне розрахунково-касове, кредитне обслуговування підприємств, організацій усіх форм власності і громадян: проведення операцій з цінними паперами; обслуговування інвестиційних фондів та компаній.

Зареєстрований та фактично сплачений статутний фонд банку становить 40 (сорок) млрд. крб. Загальними зборами акціонерів 26 вересня 1995 року прийнято рішення про четвертий випуск простих іменних акцій кількістю 700 тисяч штук на суму емісії 70 мільярдів крб. Номінальна вартість однієї акції —100 тисяч крб., для продажу 110 тисяч крб.

Четвертий випуск акцій розподілено: 385 тис. акцій на суму емісії 38,5 мільярдів крб. для засновників банку та 315 тис. акцій на суму емісії 31,5 мільярда крб. для вільного продажу.

Дивіденди на акції виплачуються за наслідками роботи банку щоквартально. За перший квартал цього року виплачено дивідендів 50 відсотків, за другий квартал — 55 відсотків.

Акції розміщуються шляхом відкритої передплати з 15 жовтня 1995 року по 15 квітня 1996 року.

Передплату акцій четвертого випуску можна зробити за адресою: 282000, Тернопіль, вул. Й. Сліпого, 8, тел.: 2-30-93, 5-45-46, 5-38-24.

ПКП «ЮВИС» приобретет:

КРУГ НЕРЖАВЕЮЩИЙ

а также трубы, никель и лом нержавеющих марок стали

320005, Украина, г. Днепропетровск, ул. Гоголя, 52.
Тел.: (0562) 47-80-71, 47-62-69. Факс (0562) 47-80-76.

Продадим или поменяем на сахар мешки сахарные б/у.

Звоните: тел.: 2-15-85, 2-36-93, 2-53-46. Пишите: Украина, 322010, г. Новомосковск Днепропетровской обл., ул. Н. Головко, 7, завод продтоваров.

Шоколад

с орехами, 100г, $ 0,27-0,29 (Испания, Франция)

8 (095) 191-33-67, 191-24-26, 195-36-28.

Арбітражний суд Чернівецької області (274000, м. Чернівці, вул. О. Кобилянської, 14) порушив справу № 330/31 від 10.06.1995 р. про банкрутство малого приватного підприємства «Віола» (274000, м. Чернівці, вул. Чернишевського, 15/2 р/рахунок 468092 в Укрсоцбанку м. Чернівці, МФО 356011).

Все гениальное — просто!

ТЕХНОЛОГ UKRAINE

ГАЗОСВАРКА БЕЗ КАРБИДА!

У Вас проблемы с **карбидом, кислородом, ацетиленом!** Не беда, обращайтесь к нам. Мы производим **промышленные электролизно-водные установки**

ТЕРЕ-1.5Т

Толщина свариваемого металла **0.5..5**мм
Выход газовой смеси **1500** л/час
Ном. потребляемая мощность 5 КВт
Расход дистилл. воды 0.8 л/час

Звоните: г.Харьков (0572) 230-127; факс: (0572) 122-876.
г.Тернополь:(03522)27-584; 60-282
Пишите: 310115,Украина, г.Харьков-115,а/я 3151

Только установки предприятия "Технолог" полностью заменяют ацетиленовый сварочный пост!

Хотите почувствовать вкус настоящего сдобного и сахарного ПЕЧЕНЬЯ?

Традиционные натуральные украинские продукты напоминают вкус, знакомый с детства.

Широкий ассортимент. Гарантия поставок.
Качество обслуживания.
Спешите звонить:
(05612) 2-15-85, 2-36-93, 2-53-46.
Писать: Украина, 322010,
г. Новомосковск Днепропетровской обл.,
ул. Н. Головко, 7, завод продтоваров.

Предприятие «Укрэнергопром» производит:

все виды ремонтно-наладочных работ энергетического оборудования;
ремонт паровых и водогрейных котлов.

Изготавливает:

а) газовые горелки БИГ;
б) щиты автоматики паровых котлов ЩКК-1 с возможностью их монтажа и наладки.

Цены в два раза ниже российских аналогов.

Тел. (044) 228-37-00. Факс 229-46-78.

«Энергосбережение»

Производим плиты теплоизоляционные перлито-фосфогипсовые, размер: 300×200×80. Температура применения — до 700°.

Тел./факс: 225-50-68, 225-30-28.

EUROPEAN UNION
DELEGATION OF THE EUROPEAN COMMISSION IN UKRAINE

Делегація Європейської Комісії в Україні

повідомляє зацікавлені установи та організації про свою нову адресу та телефони:

Україна
252024, Київ, вул. Круглоуніверситетська, 10.
Тел.: 293–21–95 (293–22–39) 293–24–23.
Факс: 230–23–90, 291–00–41 (для Киева)

Large western auditing/consulting firm with offices around the world seeks individuals for its offite in Kiev.

If you are fluent in English and Ukrainian (Russian) with at least one of the following qualifications:

* Law Degree
* Ukrainian Tax Experience
* Accounting Expertise
* Marketing Expertise
* Translator/Interpreting Expertise

Send your CV/Resume to Mr. Alex Levintaner

Box 528
Kiev, 252001
Ukraine

Организация постоянно закупает пшеницу ценную (3-й класс) вагонными нормами.

Харьков, тел. (0572) 149-440, 149-304.
Факс 149-305.

Арбітражним судом Львівської області (290004, м. Львів, вул. Винниченка,3) порушено справу № 2/757 про визнання банкрутом підприємства: спільне Українсько-чеське підприємство — товариство з обмеженою відповідальністю «Яколь-УА», юридична адреса: 290019, м. Львів-19, вул. Заводська,7, р/р № 604910 у Львівському відділенні Укрексімбанку, валютний рахунок № 116070010/00 там же.

Претензії кредиторів і заяви можливих санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

СТАНК-ІНВЕСТ

Пізнайте нас краще!

- "Станк-Інвест" - одне з найбільших Довірчих товариств в Україні (статутний фонд 73 мільярди крб.)
- Засновник "Станк-інвесту" - корпорація "Станк"
- "Станк" сьогодні це одна із структур СНД, що найбільш динамічно розвивається. Основними напрямками діяльності корпорації є: виробництво електроенергії, металургія, машинобудування, сільське господарство
- Фінансова допомога приватизованим підприємствам
  Ліцензія № 35 від 30 червня 1994 року Фонду державного майна України.

Центральне представництво в Харкові
вул. Пушкінська 79/2 (ст. м. "Пушкінська");
тел. 47-19-70, 40-59-37

Представництва по Україні
м. Кіровоград, вул. К. Маркса, 27.
м. Полтава, вул. Р. Люксембург, 3.
м. Луцьк, готель "Україна"
м. Луганськ, вул. Лен. Комсомолу, 11.
Луганська обл. м. Кремінна, вул. Красна,4.
Луганська обл. м. Красний Луч, м-р 4, Антрацитове шосе

Інтереси нашого товариства і Ваші інтереси спільні - через піднесення виробництва до одержання прибутку.

Арбітражним судом Львівської області порушено справи про визнання банкрутами:

— науково-виробничого підприємства «Інтермприлад», справа № 2/832 від 01.08.95р., юридична адреса: 290601, ГСП, м. Львів, вул. Генерала Курмановича, 9; банківські реквізити: р/р 000609545 в АТ «ЗУКБ», МФО 325365;

— приватного підприємства «Візодіс», справа № 2/920 від 01.08.95р., юридична адреса: м. Львів, вул. Міцкевича, 26/2 «а»; банківські реквізити: р/р 004680911 у Львівській філії ЗАКБ «Лісбанк», МФО 325149;

— малого приватного підприємства «Пахос»; справа № 2/921 від 01.08.95р., юридична адреса: 290016, м. Львів, вул. Одеська, 3/5; банківські реквізити: р/р 468835 у Львівській філії Києво-Печерського АКБ, МФО 325246;

— спільного українсько-російсько-білоруського підприємства «Еста» у формі товариства з обмеженою відповідальністю, справа № 2/1005 від 18.05.95, юридична адреса: 290052, м. Львів, вул. Широка, 88 «а» /ІІ, банківські реквізити: р/р 002467794 в АК «Електронбанк», МФО 325213.

Арбітражний суд приймає заяви кредиторів і можливих санаторів упродовж місяця з дня публікації цього оголошення за адресою: м. Львів, вул. Винниченка, 3.)

Арбітражний суд Рівненської області (266023, Рівне, вул. Відінська, 10) порушив справу № 4/2—Н про визнання банкрутом приватного підприємства «Інтерарт» (юридична адреса: Рівне, вул. Курчатова, 11, р/р 468033 в Економбанку);

— справу № 2/2—Н про визнання банкрутом ТОВ «НіссаАгро», юридична адреса: Рівне, вул. Соборна, 225, р/р 2467687 в Укрсоцбанку;

— справу № 4/4—Н про визнання банкрутом акціонерного товариства «Релайбл», юридична адреса: Рівне, вул. Набережна, 30, р/р 467525 в ПІБ;

— справу № 5/2—Нб про визнання банкрутом ТОВ «Вайт», юридична адреса: Рівне, вул. Чебишева, 3, р/р 467782 в КБ «Приватбанк».

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця зі дня опублікування оголошення.

Арбитражный суд Донецкой области (г. Донецк, б. Пушкина, 34) возбудил дело № 159/1-2 о банкротстве частной компании «КЛУБ-ЗТ» (юридический адрес: г.Донецк, ул. Артема, 104 р/с № 468269 в Спецукрсоцбанке МФО 334657).

Претензии кредиторов принимаются в месячный срок со дня опубликования объявления.

Арбітражний суд Сумської області (244000. м. Суми, вул. Горького, 2) порушив справу №6/396 про банкрутство колгоспу-асоціації пайовиків «Мир» 245797, с. Великий Самбір Конотопського району Сумської області, р/р 000400042 у відділі АК АПБ «Україна», м. Конотоп, МФО 337096.

Заяви кредиторів і санаторів приймають з дня публікації цього оголошення.

Арбитражным судом Донецкой области (340105, г. Донецк, б. Пушкина, 34) возбуждено дело № 100/5-24 о банкротстве малого частного производственно-коммерческого предприятия «Ольга». Адрес: 343400, г. Артемовск Донецкой области, ул. Толбухина, 104, р/счет 468978 в Артемовском отделении АК Агропромбанка, МФО 334538.

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования данного объявления.

---

1. Арбітражний суд Рівненської області (266023, Рівне, вул. Відінська,10) порушив справу № 5-30-Н про визнання банкрутом малого підприємства «Лафіт» (юридична адреса: Рівне, вул. Пушкіна, 19/2, р/р 10468407 в КБ «Восток»).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця зі для опублікування оголошення.

2. Арбітражний суд Рівненської області (266023, Рівне, вул. Відінська,10) порушив справу № 5-31-Н про визнання банкрутом товариства з обмеженою відповідальністю «Фаетон» (юридична адреса: Рівне, вул. Замкова, 31, р/р 467777 в КБ «Восток»).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця зі дня опублікування оголошення.

Доверительное общество Трастовая компания «UNI-ТРАСТ» ликвидируется.

Юридический адрес: Киев, ул. Институтская, 25
фактический: Киев, ул. Тарасовская 9-а, ком.12.

Претензии принимаются в течение 2 месяцев с даты выхода этого объявления.

Телефоны для справок 220-71-41, 224-29-68.

Акционерное общество «Украинская национальная инвестиционная корпорация («УНИКОР») ликвидируется.

Юридический адрес: Киев, ул. Институтская, 25,
фактический — Киев, ул. Тарасовская 9-а, ком.12.

Претензии принимаются в течение 2 месяцев с даты выхода этого объявления.

Телефоны для справок 220-71-41, 224-29-68.

Арбітражний суд Рівненської області (266023, Рівне, вул. Відінська, 10), порушив справу № 5/32—Нб про визнання банкрутом МПП «Континент» (юридична адреса: Рівне, вул. Білякова, 6-6, р/р 1468111 УСБ).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Загублене свідоцтво про реєстрацію спільного українсько-французького підприємства «РАГУС International Trade» за № 4578, реєстраційний 0885173 видане 24 червня 1993 року Печерською райадміністрацією, вважати недійсним.

Арбитражным судом Донецкой области (340105 г. Донецк, бульвар Пушкина, 34) по заявлению Государственной налоговой инспекции по г. Красный Лиман возбуждено дело № 55-4-19 о признании банкротом малого предприятия «Карбонат»; 343330, с. Закотное Краснолиманского р-на Донецкой области, расчетный счет № 468517 АПБ «Украина», г. Красный Лиман. Требования кредиторов и предложения санаторов принимаются по адресу: 340105, г. Донецк, бульвар Пушкина, 34 в месячный срок с момента опубликования этого объявления.

Арбитражным судом Донецкой области (340105 г. Донецк, бульвар Пушкина, 34) по заявлению Государственной налоговой инспекции по г. Красный Лиман возбуждено дело № 244/5-24 о признании банкротом Краснолиманского комбината силикатных изделий (ККСИ); 343330, г. Красный Лиман Донецкой области, расчетный счет № 000581601 АПБ «Украина», г. Красный Лиман. Требования кредиторов и предложения санаторов принимаются по адресу: 340105, г. Донецк, бульвар Пушкина, 34 в месячный срок с момента опубликования этого объявления.

Ольга КАЛАШНИК, кореспондентка газети «Панорама»

Меценати

Ох, і Галина!

ПРО Галину Підопригору — депутата райради, президента фірми «У Галини», в Харкові говорять багато. Вона — доволі відомий меценат, лауреат Всеукраїнського конкурсу «Бізнес-леді року», нагороджена орденом Української православної церкви Святого рівноапостольного князя Володимира III ступеня, віце-президент всесвітньої Ліги українських меценатів.

Прес-конференція у Києві з нагоди створення Ліги українських меценатів розпочалася без віце-президента. Присутні озиралися: «Де ж Галина?» «Та, певно, черговий раз переодягається», — почули у відповідь...

Машина, яка мала підвезти Галину Підопригору на прес-конференцію з нагоди створення ЛУМ, так і не під'їхала. Допоміг незнайомий киянин, і вона, хоча із запізненням на півгодини, але на зустріч з представниками преси, радіо і телебачення з'явилася. І, як завжди, на запитання відповідала щиро, відверто, з гумором.

Про Галину ходять легенди: начебто відомий шукач золота залишив їй скарби, а знаменитий вчений відкрив секрет молодості. А ще начебто президент Калмикії хотів її викрасти і навіть збудував для неї юрту-палац, а відомий поет не їв, не спав, доки не написав про неї вірші. Ох, і Галина!

Здавалося б, уже час занести її ім'я до Книги рекордів Гіннесса: відбудувала два храми, побудувала дитячий будинок, охрестила 150 дітей. А ще? Назвіть ім'я людини, якій за життя встановлено три пам'ятні дошки: на двох храмах і на дитячому будинку? Отож-бо!

На знімку: Галина Підопригора. Харків.

Сергій МЕЛЬНИЧУК, «Голос України»

І таке буває

А дзеркало, зясувалося, непросте...

ЗАВІТАВ до корпункту «Голосу України» сивочолий ветеран війни і праці І.Баранов. Автор цих рядків колись вчився на філологічному факультеті педінституту, очолюваному Іваном Тимофійовичем, тож, природно, подумав, що гість приніс якийсь цікавий матеріал зі світу науки.

Іван Тимофійович справді розгорнув папку й почав оповідати... про дзеркало. Величезне таке, заввишки понад два метри, у різьбленій дерев'яній оправі...

Признаюся: спочатку я подивився на колишнього декана іронічно — що ж, мовляв, старість не радість. Але почав прислухуватися уважніше — й одразу стала окреслюватися ТЕМА. Причому рідкісна, майже з детективним сюжетом.

Але послухайте. Після філологічного факультету Іван Тимофійович керував новоствореним Рівненським загальнонауковим факультетом Київського держуніверситету. А що факультет був новостворений, то, звісно, багатством не відзначався. Навпаки, професорсько-викладацький склад, навчально-допоміжний персонал, студенти-заочники взялися власними, так би мовити, силами створити хоча б мінімальні зручності і сякий-такий затишок. Приносили різне унаочнення, книги, картини, портрети, стільці, штори тощо. І декан, Іван Тимофійович, презентував рідному факультові у тимчасове користування вищеозначене дзеркало.

З часом частину речей повернули власникам, а загальнонауковий факультет перетворився спочатку у факультет Київського інституту культури, а згодом — у Рівненський інститут культури. Дзеркало стояло у вестибюлі інституту, і вузівські красуні так і крутилися перед ним...

Але, як відомо, життя підкидає нам іноді всілякі несподіванки. Дзеркало, яке дісталося Іванові Тимофійовичу разом з квартирою колишнього високого начальника, з'ясувалося, — не просто велике розкішне трюмо, а й дорога антикварна річ (робота XVII століття), оцінена в кілька тисяч доларів. Для палацу — вищий клас!..

І саме тут сталося найцікавіше: дзеркало з інституту щезло. У невідомому напрямку. Іван Тимофійович сподівався, що на його дарунку прилаштують спеціальну табличку, яка визначала б «статус» цієї речі, а його взяли, як пояснюють тепер в інституті, і поміняли з якоюсь фірмою на ксерокс.

Чи так воно було, як написав байкар, чи, може, хтось... Чіткої відповіді ветеран принаймні не отримав. Як не отримав бодай обіцянки ні від ректорату, ні від працівників правоохоронних органів, куди звертався, що йому дзеркало повернуть. Бо воно стало предметом купівлі-продажу. Навпаки, одна наукова дама запитала Івана Тимофійовича з суто пролетарською прямотою і відвертістю: а чим ви, мовляв, доведете, що те дзеркало було ваше?

Ось тут ми й підійшли до суті. У цивілізованому світі, та ще й у стінах вищого (!) навчального закладу, не могло б такого статися — ні факту продажу дарунка, ні тим паче такого запитання. Але ж то — у цивілізованому світі. А ми родом — зі світу соцтабірного, де головним «науковим» аргументом було таке: якщо я неправий, то пішов ти...

...Дзеркало — на те воно і дзеркало, щоб у ньому щось відображалося. У тому числі, як бачимо, і духовний стан.

Рівненська область.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ, «Голос України»

Спорт

Мами, чекайте синів у відпустку

ЗДАЄТЬСЯ, сам Бог подбав про те, щоб традиційний всеармійський легкоатлетичний крос (дистанція три кілометри) пройшов у чудових умовах. Було по-літньому сонячно, тепло у парку, що біля Московського мосту в Києві, було ще багато зелених дерев, а поруч гордо ніс свої тихі води Дніпро. Рай — та й годі.

Більш як за годину перед стартом почали збиратися учасники та їхні командири. Всього прибуло 19 команд. Були серед них моряки, піхотинці, льотчики, десантники, курсанти військових навчальних закладів.

Познайомився з молодим симпатичним майором Русланом Жученком, заступником начальника спортклубу військ ППО. Разом із майором Олександром Волинським він привіз свою команду.

— У нашому колективі в/ч А1767 (Євпаторія) двадцять солдатів. Це навчальна частина (55 відділ). Біттиме з хлопцями і їхній командир, старший лейтенант Олег Мельничук, — розповів Р.Жученко. — До речі, легка атлетика у військах ППО дуже популярна, а наші представники — серед найсильніших у країні. Приміром, у Римі на I Всесвітніх армійських іграх наш прапорщик Володимир Зінченко здобув золоту медаль у метанні диска. Було на тих змаганнях ще багато медалей наших спортсменів, і ще одне «золото» в борця вільного стилю прапорщика Михайла Чернова.

А потім майор Жученко, відправляючи своїх підопічних на старт, пообіцяв їм: якщо всі вкладуться в одинадцять хвилин, то дістануть заохочення — відпустки додому на сім діб. Якщо ні, то нагороду отримають лише перші чотири.

Що ж, усім дома побувати, на жаль, не доведеться. Але батьки та рідні рядових Олега Колганова, Ігоря Криська, Олексія Сложинського та Валерія Дениченка чекайте своїх синочків. Скоро вони завітають до рідних домівок.

А в цілому команда ППО виступила пристойно, посіла почесне четверте місце. Першість виборов колектив ПрикВО, другими були представники ВПС, третіми воїни ОдВО. Замкнули чільну п'ятірку військовослужбовці ВМС.

Це були, так би мовити, змагання любителів. А от зірки армійського кросу за кілька днів перед цим змагалися на базі «Тисовець», що на Львівщині, де пройшов відкритий особисто-командний чемпіонат Збройних Сил. І там воїни-спортсмени з військ протиповітряної оборони грали головні партії. Про це мені розповів головний суддя того чемпіонату, у минулому багаторазовий чемпіон Радянського Союзу, майстер спорту міжнародного класу, а нині начальник кафедри фізпідготовки і спорту Київського військового інституту управління зв'язку, кандидат педагогічних наук Олександр Величко:

— Десятикілометровий крос уперше проводили на високогірній базі (1100 метрів над рівнем моря). Спершу ретельно обстежили трасу. Вона відмінна. До речі, чемпіонат пройшов на високому організаційному рівні. Велика заслуга в цьому начальника бази «Тисовець», підполковника Володимира Мельникова, який колись очолював збірну СРСР з біатлону, підготував свого часу п'ятьох чемпіонів світу з цього виду спорту. І, щоб закінчити розмову про відому базу, скажу: якщо «Тисовцю» надати необхідну допомогу, то український спорт матиме там чудові умови для підготовки атлетів найвищого класу. У цьому чарівному куточку Карпат не раз проводилися комплексні змагання із зимових видів спорту. Там усе є для цього: гірськолижні і бобслейні траси, трампліни, гірки для фрістайлу, все для біатлоністів. Вкласти туди ще трохи коштів, збудувати легкоатлетичний стадіон, доріжки якого можна було б заливати взимку для ковзанярів, — тут можна не лише корисно й ефективно тренуватися, а й змагання великі проводити. Навіть чемпіонати світу. Будувати ж нові бази нам сьогодні не під силу. А от довести до ладу те, що маємо, гадаю, свята справа. «Тисовець» не поступатиметься славнозвісним базам «Цахкадзор» «Терскол» у Кисловодську та Киргизії.

Але повернімося до чемпіонату кросменів. Результати найкращих вселяють надію на те, що збірна України спроможна успішно виступити на чемпіонаті Європи, який відбудеться першого грудня нинішнього року в Англії. Отже, тон задавали представники військ ППО. Найсильнішим став чемпіон України, дніпропетровець Сергій Лебідь. Срібна нагорода у його товариша, багаторазового чемпіона України Валерія Чесака. У жінок перемогу святкувала кримчанка Ілона Барванова. Тут мені хочеться сказати кілька добрих слів на адресу полковника Павла Панченка — начальника фізпідготовки військ протиповітряної оборони. Павло Васильович — один з найбільших авторитетів в армійському спорті України. Це завдяки його зусиллям представники цього роду військ посідають передові позиції практично на всіх змаганнях, а на легкоатлетичних найбільше.

У командному заліку перемога дісталася колективові ВПС, далі — ППО, ОдВО, ПрикВО.

Найкращі армійські кросмени у складі національної збірної тепер готуватимуться в Криму. Потім у Євпаторії пройде чемпіонат країни. На ньому й визначаться шість учасників європейської першості, про яку ми вже згадували.

Іван ОЗЕРЧУК, журналіст

«Маленький принц» —

така назва дитячого тенісного турніру, який відбувся на кортах «Динамо» в Києві

Це було світле і радісне свято для кількох десятків київських хлопчиків та дівчаток і, зрозуміло, для їхніх мам і тат, дідусів та бабусь. Були щодня столи з тістечками і бутербродами, солодкими напоями та соками просто біля кортів.

Вони грали захоплено і по-бойовому. Переможцями стали Валерія П'яних та Дмитрик Бричек. Вони отримали головні призи. Але без нагород не залишився жоден учасник. Про це подбали ФК «Динамо» (Київ), фірма АСІКО, Торговий дім «Банк України», Федерація тенісу України. За традицією, чудові м'ячі для гри надала фірма «Про Кеннекс». А її представник у Києві Сергій Коноваленко вручив маленьким спортсменам багато подарунків.

Усе завершилося банкетом за великим, укритим білою скатертиною, столом. Було багато смачних страв, великий торт, піднімалися келихи з кока-колою, пепсі, соками. Усім було весело і радісно. А найбільше радів головний організатор цього чудового змагання Валерій Собчук — директор тенісного клубу «Київ».

На знімку: переможниця у турнірі дівчаток Валерія П'яних.

Фото Юрія СКЛЯРА.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України. Видавець — Президія Верховної Ради України. 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

♦ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23, телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44, телефакс — 449-85-62.
♦ Рукописів не повертаємо.
♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

♦ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 359362

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 Зам. 0311195.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КП № 1 від 18.09.1990 р.